

„SAVAITINIS LAIKRAŠTIS“
„DRAUGAS“
EINA KETVIRTADIENIAIS
IŠ CHICAGO, ILL.
Kaina Metams:
Suvienytose Valstijose - \$2.00
Europoje ir kitose šalyse - \$3.00
APSKELBIMŲ KAINOS ANT UŽKLAUSIMO
Su visokiais reikalais reikia
kreiptis šiuo adresu:
DRAUGAS PUB. CO.
1800 W. 46th Street Chicago Ill.

DRAUGAS

KATALIKŲ LAIKRAŠTIS

LITHUANIAN WEEKLY
„DRAUGAS“
[THE FRIEND]
Published Every Thursday, Chicago, Ill.
SUBSCRIPTION RATES:
In United States - \$2.00
Foreign Countries - \$3.00
ADVERTISING RATES ON APPLICATION
All Communications and Money Orders must
be addressed to:
DRAUGAS PUB. CO.
1800 W. 46th Street Chicago, Ill.

ORGANAS LIETUVIŲ RYMO-KATALIKŲ FEDERACIJOS, SUSIVIENIJIMO LIETUVIŲ R.-K. AMERIKOJE IR LIETUVIŲ R.-K. PILNUJŲ BLAIVININKŲ SUSIVIENIJIMO AMERIKOJE IR „LIETUVOS VYČIŲ“

Metai {Vol.} VII.

CHICAGO, ILL. KETVIRTADIENIS 22 D. BALANDŽIO (APRIL) 1915 M.
ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JULY 22, AT THE POST OFFICE AT CHICAGO, ILL., UNDER THE ACT OF MARCH 3rd, 1879.

No. 17

Ką tik išspausdinta nauja
dramatiška knyga „Karės Me-
tu“. Vaidelis iš lietuvių gy-
venimo. Tinka scenai. Kai-
na 15c. Reikalaujami adre-
suokite: Draugas Pub. Co.,
1800 W. 46th st., Chicago,
Illinois.

TAUTOS TARYBOS ATSI- LIEPIMAS I AMERIKOS LIETUVIUS.

Tarpe tų tautų, kurios nori
gyventi savitu gyvenimu, ku-
rios tečiau ligšiol buvo slė-
giamos ir persekiojamos —
yra ir mūsų tauta. Lietuvos
padėjimas yra dar tuo bloges-
nis, kad ji suvirsta jau šim-
tas metų, kaip perskirta į dvi
dali, kurių viena priguli Ru-
sijai, kita Vokietijai. Beto
Didžiosios Lietuvos dalį —
Suvalkiją — tykoja pasiimti
ir savo globai lenkai, kuriems
pazadėta atgaivinti Lenkiją.
Kadangi artinasi laikas, ka-
da visos skriaudžiamosios
tautos pareikalaus savo tei-
sių, tad ir mes nepraleiskime
to brangaus laiko veltui ir
priminkime pasauliui, jog
Lietuva dar gyva, jog ji turi
būti suvienyta į vieną politi-
šką kūną, kuriam turi būti su-
teikta pilna autonomija.

Mes tikime į teisybės galy-
bę, kuri ankščiau ar vėliau ta-
ri intui viršų ant visų skriaud-
jų ir išnaudojimų. Mes ne-
abejojame taip pat, jog ir
Lietuva ar ankščiau ar vėliau
turės atgauti savo teises.

Bet kadangi gyvenime pa-
prastai taip esama, jog tas
tiktai savo teises gauna, kur-
sų ieško ir reikalauja, tad ir
mes privalome išreikšti savo
reikalavimus tiems, kurie
tvarkys tautų ir valstijų rei-
kalus, kada pasibaigs ši karė.
Lietuvių T. Taryba Ameri-
koje, sutartinai su Europoje
gyvenančiais už Rusijos rube-
žių įžymiausiais lietuvišiais in-
telligentais, sumanė sudaryti
lietuvių petičiją būsimajam
valstijų kongresui. Čia pa-
duodame tos petičijos tekstą.

Lietuvių petičija.

Lietuvių tauta, indoeuropėi-
škos kilmės, gyvena ant Balti-
jos krantų Nemuno paupys
(basseine) nuo prastoriškų
laikų.

Viduryj XIV-to amžiaus
Lietuvių tauta, palinuosavusi
didesniąją dalį Rusų nuo
Mongolų jungo, inkurė galin-
gą Lietuvį — Rusų valstiją
nuo Baltijos iki Juodųjų ju-
rių.

Pradžioj XV-to amžiaus
(1410 m.) Lietuviai su pagelba
Slavų (Rusų, Lenkų, Čekų ir
k. k.) sulaukė Tentonų žengi-
mą į Rytus, pergalėdami juos
ties Grunvaldu.

XVI-tam amžiuje (1569) Lie-
tuva susivienijo su Lenkija po-

litiška uniija, kaip kad buvo
Švedija ir Norvegija, arba
Austrija ir Vengrija.

XVIII-am amžiuje (1772 m.,
1795 m.) Lietuva drauge su
Lenkija tapo Prūsų ir Rusų
padalyta; Rusija užėmė visą
šalį nuo Nemuno ir Rytus:
Prūsai — šalį ir vakarus nuo Ne-
muno (dabart. Suvalkų, dalį
Lomžos ir Gardino gub.)

Pradžioj XIX amž. Napo-
leonas, Tilžės traktatu (1807)
sutverdamas Varšavos Kun-
gaikštiją, priskyrė prie jos
Lietuvos dalį, šiandien žinoma,
kaipo Suvalkų gub. Vienos
kongresas 1815 m. Varšavos
kungaikštiją pavedė Rusijai.
Delei to didėji Lietuvos dalis
atsirado Rusijos ribose, ma-
žesnėji gi Prūsijos (Klaipėdos,
Tilžės, Gumbinės ir Karaliau-
čiaus apskrityse).

Neveizint į amžius kovos
ir svertintųjų intekmės,
Lietuvių tauta, suskaldyta
į kelias dalis, užlaikė ne-
liečiamybę savo kalbą, bū-
dą, papročius ir meilę prigim-
tos šalies.

Mes, žemiau pasirašiusieji
Lietuvių tautos nariai, remda-
miesi tautų principu, reiklau-
jame suvienijimo visų Lietu-
vos dalių į vieną politišką —
administratyvų kūną, kuriam
turi būti suteikta autonomija.
Idant mūsų tauta niekieno ne-
varžoma ir netrukdoma, gautų
pilototies ir nešti žmonijai nau-
dą.

Tuo tikslu mes reikalaujame
atskyrimo Suvalkų gub. nuo
Lenkijos, lygiai kaip ir vir-
minėtų Rytprusių apskrčių
(Klaipėdos, Tilžės, Gumbinės
ir Karaliaučiaus) ir priskyr-
mo jų prie didesės Lietuvos
dalies, — Vilniaus, Kauno ir
Gardino gubernijų.

Tos petičijos pasisekimas
tuo bus tikresnis, kuo dau-
giau lietuvių po ja pasirašys.

31 gegužės dieną (Decor-
ation Day) mes skiriame para-
šų rinkimo dieną. Lai tą dieną
kiekvienas lietuvis ir lietu-
vė pasirūpina padėti savo
parašą po petičija. Kas pat-
sai nemoka rašyti, lai paprašo
kito, kad jo vardą ir pavar-
dą padėtų. Tautos Taryba ne-
trūkūs išleis tam tikrus la-
pus, kurių viršuje bus petiči-
jos tekstas keliomis kal-
bomis, po teksto gi
eis parašai. Kiekvienas pa-
sirašiusis gaus atminčiai
spausdintą petičijos tekstą,
kad visuomet žinotų, po kuo
jisai rašėsi.

Tad lai visos mūsų kolo-
nijos iš anksto susitaria, kaip
sutvarkius visą tą reikalą, kad
jų kolonijoje neliktų nei vieno
lietuvių, nepasirašiusio po ta
petičija. Tautos Taryba ne-
trūkūs išleis instrukcijas (nu-
rodymus), kaip tie parašai tu-
rės būti renkami.

Kadangi Lietuvos čielybė ir
josios autonomija yra ben-
dras visų lietuvių tikslas, tad
mes ir tikime, jog po ta peti-
cija rašysis visi lietuviai.

Tautos Taryba Amerikoje.
20 bal., 1915 m.

MYKOLAS PETRIKONIS, DI-
NAMITU SPROGDINĖS KLE-
BONIJA KINGSTON, PA., NU-
BAUSTAS 30 METŲ
I KALĖJIMĄ.

Kiek laiko atgal buvo jau
praskambėjus žinia apie
tai, kad koks tai piktadaris
padėjo dinamitą prie kun. J.
V. Kudirkos klebonijos durų.
Toji bomba besprogdama iš-
daužė langus, apardė sienas,
bet laimei nieko nesužeidė.
Ištikus sprogimui tuoj buvo
spėjama, kad tai darbai juod-
rankiškų laišku siuntinėtojų.
Mat, kun. J. Kudirka gauda-
va nemaža grasinančių laišku,
kad jei paskirtoj vietoj nepa-
dėsias 1,000 dol., tai gresia
mirtis. Po to kunigas vėl ga-
vo grasinančius laiškus, ku-
riuose reikalavo 1,000 dol.
Patarus policijai, buvo nutar-
ta mėginti juodrankiams už-
taisyti kilpas ir juos sugauti.

MYKOLAS PETRIKONIS,
kuris bandė nužudyti kun. J. V.
Kudirką. Vienoje rankoje laiko
nuo tomatų skardinę su pinigais,
o kitoje laiškus, kuriuos jis siun-
tė reikalaujamas pinigų.

Kaip juodrankis buvo
sugautas.

Susitarus su policija, kun.
J. Kudirka, nurodytoje lai-
kuose vietoje padėjo rišuli po-
piery, apklojęs jį 3 popieri-
niais pinigais po 1 dol. Poli-
cija gi tuo tarpu pasislėpus
saugojo, kas ateis tuos pinig-
sus paimti. Nedėlios vaka-
re, 11 d. balandžio, juodran-
kis tapo sugautas. 9:30 val.
vakare patenijo jauną vaiki-
ną skubinanties prie padėto
ryšulio, kurį pasiėmęs skubi-
no prasišalinti. Bet nepėjo
jis nei 20 pėdų nuo vietos at-
sitolinti, kaip pateko į polie-
ijos rankas. Iš pradžių sumi-
tas užsigynė, būk jis nieko
nežinas apie laišku siuntinėji-
mą ar apie dinamitavimą.
Aiškinosi, kad jam du ame-
rikiečių davė 10 dol., kad jis
jiems atneštų tą ryšulį, taigi
jis tai ir padaręs. Bet nuves-

Kas buvo tas jaunas
juodrankis.

Policijai išklausinėjus sumi-
tą, pasirodė, kad jis yra Mi-
kolas Petrikonis. Sakosi tur-
s 21 metus. Gimė Lietuvoje.
I Ameriką atkeliavo 6 metai
atgal. Atkeliavęs, du metus
dirbo Yonkers, N. Y. dirbtu-
vėje, potam dirbęs Portland,
Me. ir Lawrence, Mass. I
Luzerne, Pa. atkeliavo 2 metu
atgal, kur iki šiam laikui dir-
bęs kasyklose. Pasakojo tu-
rįs du brolius, vieną Luzerne,
o antrą Yonkers, N. Y. Už-
ginėjo apie savo prigulėjimą
prie kokios nors anarchis-
tiškos draugijos ir sakėsi, kad
jis pats vienas sugalvojęs iš-
reikalaoti pinigus nuo kuni-
tų go.

Nenorėjęs nieko užmušti.
M. Petrikonis sakėsi, kad jis
nieko nenorėjęs užmušti ir
kad jis dabar galisi, tokius
darbus atlikęs. Dinamitą jis
padėjęs po kleboniją tuo tik-
slu, kad išgydymus kunigą,
bet padėjęs jo nedaug, taip
kad neišgriautų namų. Užgin-
ėjo būk jis norėjęs užmušti
kunigą ir sakėsi esąs paten-
kintas, kad niekas netapo su-
žeistu.

Kada dalykai buvo ištirti,
utarninke, 13 d. balandžio, at-
sibuvusiam teisme M. Petri-
konis, už siuntinę grasi-
nančių laišku ir už dinamita-
vimą, buvo nubautas ant
\$1,400 ir nuteistas sėdėti ka-
lėjime 30 metų.

KALBOS APIE TAIKĄ IR SĄLYGOS, KURIOMIS NORIMA SUSITAIKINTI.

TALKININKŲ TAIKOS SĄLYGOS.

Neseniai Washingtonė buvo
paskelbta sąlygos, kuriomis Vo-
kietija žadanti sutikti taikytis
su savo priešais. Anglija, Pran-
cūzija ir Rusija, atsakydamos į
Vokietijos ir Austrijos pažymė-
tas taikos sąlygas, paduoda nuo
saves išdirbtus taikos plenus,
kurie neoficialiu keliu pasiusta
jų trijų viešpatijų pasiunt-
niams Washingtonė. Pagal šio
pleno Vokietijai ir Austrijai su-
tikus taikytis turėtų būti išpil-
dytos sekančios išlygos: 1. Vo-
kiečių pasitraukimas iš Belgi-
jos ir sugrąžinimas tai viešpati-
jų senosios valdžios; 2. Atmo-
kėjimas Belgijai visų nuostolių,
kokius jai prisiėjo nukęsti vo-
kiečiams įsiveržus į šį kraštą;
3. Atidavimas Prancūzijai Alza-
cijos ir Lotaringijos, kurios lig-
šiol buvo po vokiečių globa ir
atmokėjimas prancūzams nuosto-
lių už vokiečių pridarytas skria-
das Prancūzijoj; 4. Atidavimas
Rusijai Lenkijos žemių Prūsos-
se, Galicijos ir kitų teritorijų;
5. Sugrąžinimas Bosnijos ir Her-
cegovinos Serbijai; 6. Padalini-
mas vokiečių kolonijų Afrikoj
tarp kariaujančių viešpatijų.

PRANCŪZŲ IR VOKIEČIŲ ORLAIVININKŲ VEIKIMAS.

BOMBARDAVO HAMBURGĄ IŠ ORO.

Prancūzų orlaivininkai buvo
pasiekę net Hamburgą, kur pri-
darę miestui daug nuostolių, su-
grįžo laimingai į savo buveines.
Kita prancūzų orlaivininkų par-
tiją apsilankė ties Bruges, Ant-
verpu ir vakarinios Flandrijos
geležinkelio apilinkėse. Pran-
cūzams pasisekė puikiai, pa-
daryta tose apilinkėse daug
nuostolių vokiečiams, o Flan-
drijoj sulaukta judėjimas ant
geležinkelio.

VOKIEČIAI RENGIA SI UŽ- PULTI LONDONĄ.

Londonė gauta žinių, kad vo-
kiečiai rengiasi užpulti Anglijos
sostinę Londoną iš orlaivių.
Tam dalykui vokiečiai rengia 10
didelių orlaivių, kurių sutaisy-
mas galės būti užbaigtas tik
rugpjūčio mėnesį, tai ir suma-
nytas užpuolimas neįvyks an-
čiau rugsėjo mėnesio šių metų.
Beto vokiečių orlaivių dirbtuvė-
se dirbama iš naujų rūšių or-
laivių, kurių kiekvienas galės
pakeiti du tonų sprogstančios
medžiagos. Kaip matyti, vokiečiai
ne juokais rengiasi prie Londo-
no bombardavimo. Kaip jiems
tas pasiseks tai kitas jau klausi-
mas.

ANGLAI SUMUŠĖ TURKUS INDIJOJ.

Londonan pranešama oficialiu
keliu iš Indijos, kad 11,000 tur-
kų kareivių, 12,000 kurdų ir
arabų užpuolė anglų kariuome-
nės pozicijas prie Kurnos,
Ahwazo ir Shaibos Mesopotami-
joj, bet nieko nepėdė. Anglai
jų užpuolimus atmušė, paimdami
nelaisvėn kelis šimtus turkų ir
kurdų.

IŠ JAPONIJOS SANTYKIŲ SU KYNIA.

Japonų-kynų santykiai ne ką
pagėrėjo. Šiais laikais įvykusioji
tarp japonų ir kynų konferen-
cija labai išpaalengva veikia, nes
abiųjų viešpatijų atstovai nenori
nusileisti nuo savo reikalavimų.
Kynai ypač priešingi japonų
reikalavimams suteikti jiems pu-
sę vietų kynų policijos tarpe.
Aplamai dalykų stovis nepasi-
mainė ir vis dar galima tikėtis,
kad Japonija ir Kynija atsidurs
karės sukurty.

ITALIJOS KARIŠKAS BRU- DĖJIMAS.

Italijos valdžia prisakė visiems
saulžemio armijos oficeriams
prašalinti nuo savo drapanų vi-
šus žybančius pagražinimus, at-
žymėjimo ženklus ir t. p. Išleista
visa eilė ir kitokių paliepimų,
kaip tai: sutraukti iš visų men-
kesnių vietų kanuoles, amunicij-
ą. Iš Medolijono, Florencijos,
Venecijos ir kitų Italijos šiaur-
nių miestų kanuolės ir kitus ka-
rės įrankius gabenama į pietus.
Toliaus prisakyta, reikalui išti-
kus, mokyklas paversti į ligo-
bučius, o kitokias viešas įstaig-
as, kaip tai: geležinkelius,
tramvajus, paštas ir telefonus
aptarnaus moterys.

TURKAMS NEDUODA- MA RAMYBĖS. IMTYNĖS KARPATUOSE.

PRANCŪZAI ATAKUOJA TUR- KUS AZIJOJ.

Paryžiuje gauta žinių, kad
prancūzų kariškas laivas ir to-
laivo orlaivis bombardavo tur-
kų kariuomenę apilinkėse Gha-
zos miesto Palestinoj.

SUITAS AMERIKOS LAIVAS

Anglų laivynas suėmė Ameri-
kos laivą: „Joseph W. Ford-
ney“, vežantį šieną Žuvėdijon
ir nugabeno jį revizijai į Kirk-
wall.

SMARKŲS MŪŠIAI KARPATUOSE.

Pastaruoju laiku Karpatuose
buvo šiek tiek apilęs kariškas
veikimas, bet dabar išnaudo vi-
su smarkumu prasidėjo susirė-
mimai tarp Rusijos ir Austrijos
kariuomenių. Mūšio laukas trau-
kiasi ant 125 mylių ilgio linijos
nuo Bardoovo iki Galicijos mies-
to Stryjo. Rusų kariuomenė ver-
žiasi Ondavos upės krantais ir
iki šiol priejo prie Duklos pra-
landos, kur paėmė nelaisvėn
2,700 austrijiečių kareivių. Ru-
sai dabar deda visas pastangas,
kad užėmus dvi svarbi Vengri-
jos pralandi Beskido ir Užoko,
kurios yra labai svarbiais punk-
tais strategijos žvilgsniui.

VOKIEČIŲ KORIUMENĖS 7 KORPUSAI VENGRIJOJ.

I pagalbą austrijiečiams Ven-
grijoj pribuvo vokiečių kariuo-
menės 7 korpusai, susidedantie-
ji iš 280,000 kareivių. Toji mil-
žiniška armija apsistojo Rostoko
apilinkėse, kur susirėmė su ru-
sais. Rusų kariuomenė narsiai
kovoja ir stengiasi prasimušti
pro priešo armijos kareivių li-
nijas. Dabartinis Karpatų karės
stovis persistato šitaip: Rusų ir
austrijiečių kariuomenės stengiasi
apsupti vieną kitos sparnus. Ru-
sai laimėjo vakarinę dalį Kar-
patų, užpuolė ant austrijiečių
rytinės Karpatuose; austrijie-
čiai sulaukė rusus prie Užoko
perlandos, liuosią gali veikti
rytinę Galicijoj.

VOKIEČIAI ATAKUOS VARŠAVĄ.

Labai mažai vokiečiai praneša
apie savo armijos veikimą šiau-
rinės Lenkijos Karės laukuose,
bet kad toji tyla atsakyty kariu-
omenės veikimui, sunku inti-
kėti, vien jau delto, kad gene-
rolas Hindenburgas prašo val-
džios pasiusti tos apilinkės
300,000 naujų kareivių, su ku-
riais jis manys užpulti ant Var-
šavos iš šiaurinės ir vakarinės
pusių, reikšia nuo Narvos ir Bzu-
ros upių. Jau ne viena sykį vo-
kiečiai mėginę atakuoti Varša-
vą ir vis nepasekmingai, grei-
čiau ir šis pastarasis mėginimas
taip pat užsibaigs.

SUVALKAI, AUGUSTAVAS — MŪŠIŲ ARENA.

Petrograde, gaunami iš karės
laukų pranešimai, suteikia žinių,
kad įvyko smarkūs susirėmimai
tarp rusų ir vokiečių armijos Su-
valkų ir Augustavo apilinkėse,
kur vokiečiai sumušti. Suvalkų
mūšyje rusai paėmė nelaisvėn
3000 vokiečių kareivių.

ITALIJOJ GALI IŠTIKTI NAUJAS ŽEMĖS DREBĖJIMAS.

ETNA PRADEDA VEIKTI

Sicilijos vulkanas Etna pasta-
ruoju laiku pradeda veikti. Žy-
mi kraterio dalis užgriuvo. Iš
vidaus kalno girdėti koki tai
griausmingi balsai ir dūmai stul-
pais veržiasi į padangės. Apie-
linkių gyventojai susirūpinę ir
kraustosi nuo vulkano toliaus.

RUMUNIJĄ PADARĖ SUTAR- TĮ SU RUSIJA.

Bukareštas. Eina gandas, kad
Rumunija šiomis dienomis pa-
rems Rusiją, nes tarp tų dviejų
viešpatijų padaryta sutartis pa-
gal kurios Rumunija padė-
siai kariaut, įsiveržus jai gi
liau į Vengriją.

SERBŲ PADĖJIMAS APVERTINAS.

Serbų ir austrijiečių kariuo-
menės viršininkai buvo padarę
tarp savęs sutartį, kad nenai-
sios sodžių, kurie neturi jokių tvir-
tumų, bet austrijiečių kariuome-
nės vadai savo prižadėjimų ne-
įlaikė ir subombardavo keletą
Serbijos parabežinių miestelių.

Visoj Serbijoj, kariuomenės
tarpe ir tarp gyventojų platina-
si cholera, stinga maisto, ir pa-
gelbos.

KARĖS APŽVALGA.

Kiekviena Europos viešpa-
tijų atydziai tėmyja Karpatų
atsitikimus, kur nuo penkių
savaičių eina smarkūs susirė-
mimai tarp rusų ir austrijie-
čių armijų už Karpatų kalnų
perėjimus. Ikišiol iš tų susi-
rėminių jokių dar pasekmių
nematyti.

Petrograde laukiama, kad
už kelių dienų rusai atsidurs
Vengrijos žemėse, ir galūtinai
sutrųnė austrijiečių kariuo-
menę, pasijus pergalėtojais.
Visgi tie laukimai neišpildė,
rusų armija jokiū būdu nega-
li prasimušti prie Užoko;
kiekvienas rusų užpuolimas
austrijiečių atmušamas ir abi
kariaujanti armijos pasilieka
ant savo senų pozicijų. Kaip
rusai, taip ir austrijiečiai
skelbia apie savo armijų lai-
mėjimus, kurie ištikrųjų nėra
taip žymūs (kaip kad no-
rėtų kariaujančios viešpati-
jos nurodyti).

Vokiečiai — gana smarkiai
pradėjo veikti Vistulos upės
apilinkėse, jie stengiasi nu-
mušti rusus nuo Oservo pozi-
cijų, bet gauti iš Petrogrado
pranešimai, pažymi, kad vo-
kiečiai savo tikslo nepasiekė
ir kad jiems tas nepasisekė
išpildyti, nes tose vietose ru-
sų armijos spēkos galingos ir
jų pergalėjimui reikia daug
laiko ir darbo.

Vakary karės laukuose tal-
kininkai ant visos linijos va-
ro priešus atgal. Prancūzai,
anglai ir belgai remiasi su vo-
kiečių kariuomene Flandrijoj
Arras apilinkėse, Argonoj,
rytuose nuo upės Meuse ir
Alzacijoj. Kol kas pažymė-

tose vietose talkininkams sekasi ir net spėjama, kad jie privers vokiečius pasitraukti nuo savo pozicijų. Karės žinovai tvirtina, kad vokiečių armijos padėjimas Prancūzijoje gana prastas, kareiviai baisiai nuvargę nuo karės sunkenybių, o ypač trūksta vokiečių maisto. Pilnai užsitikėti karės žinovų nuomonės nelabai apsimoka, nes dažnai pasitaiko, kad ir jų spėjimai neišsipildo, nes ne viską galima iš anksto permatyti ir nuspręsti. Nesąlygiškai karės bėgis priklauso nuo netikėtų aplinkybių, kurių ir geriausios strategijos negali iš anksto nurodyti. Lordas Kitchener'as keli mėnesiai atgal išsitarė, kad karė ištikrųjų prasidės tik gegužės mėnesį. Jeigu tie žodžiai teisingi, tai mums dabar pasilieka laukti tos karės pradžios.

Prabėgusio savaitė, ne taip atsižymėjo saugumo kariuomenės ir laivynas, bet orlaiviai. Orlaiviai, pavaraiūri prisiartinus, ačiū geram orui gali pradėti savo veikimą ir kaip matyti jie ir veikia. Kiekvienos kariuomenės viešpatijų orlaivių eskadros, susidedančios iš kelių ir net kelių orlaivių, bombarduoja priešo pozicijas, miestus ir sodžius, nemažai pridarydamas nuostolių ir šalies gyventojams įvairių rūšių. Vokiečių orlaiviai subombarduoję kelias Anglijos pajūryje miestų ir dar tuomi nepasitenkina, bet rengiasi neužilgo apsilankyti ir Londone, kur jų neperdaug karštai laukia Anglijos sostinės gyventojai.

Pasklydusieji gandai apie taiką pasirodo be didelės vertės. Daugiau taikos įvykimu rūpinasi pašalinės viešpatijos, negu kariautojai. Tiesa, visų kariuomenių viešpatijų diplomatai šiočiu ar tokiu būdu išreiškė savo mintis apie taiką. Kai kurių kariuomenių viešpatijų valdžios net sąlygas paskelbė, sulgę kurių jos sutiktų taikinties, tiktai tas sąlygas arčiau pažinę, nepasilekia ir abejonės, kad sulgę jų nei viena Europos viešpatija nesutiks taikinties, nes jos per daug jau aštrios ir neišpildomos.

Pagarsėjęs pradžioje karės vokiečių laivynas dabartiniu laiku nebegali jokiu ypatingumu pasigirti. Povandeniniai laivai retkarčiais nuskandina kur mažą prekinį laivelį ir viskas.

Visi laukė, kad neužilgo ir karės sukuri įsivels Italija, net buvo nustatytas ir laikas, būtent, 1 arba 15 d. balandžio. Prabėgo tos dienos, o Italija tebesilaiko neutralės pozicijos ir gal nuo jos nenukryps. Panašiai dalykai stovi su Graikija, Bulgarija ir Rumunija, kurios vis lukuriauja. Vieni spėja, kad neutralės viešpatijos pradėsį kariauti, tik pasidavus Dardaneliams, arba rusams užėmus Vengriją.

Daug kalbų sukėlė užrubežinė spandoj didžiojo kunigaikščio Mikalojaus liga. Oficialios rusų pranešimuose nurodoma, kad Rusijos armijos generalisimas susirgo nuo persidirbimo ir jo liga nors sunki, bet nepavojinga. Vokiečių laikraščiai ir Amerikos spauda praneša, kad didžiojo kunigaikščio liga, tai jo susikirtimas su vienu savo generolu, kuriam jįsi padaręs aštrų patėmijimą už netinkamą kariuomenės vedimą. Generalas gi vieton paaiškinimo, ištraukęs iš už juostos revolverį, kelias šūvius kunigaikštį smarkiai sužeidė. Jeigu tas pasirodys teisingas, tai rusų armijai būtų didelis nuostolis, nes didis kunigaikštis pasirodė esąs geras ir gabus karvedys.

AMERIKOJE.

WILSONAS TIKISI DEMOKRATŲ LAIMĖJIMU.

Jungtinių Valstijų prezidentas Wilsonas tikisi, kad ateinančiais metais prezidento rinkimuose išlaims demokratų partiją, nežiūrint, jog dabartiniu laiku daugelyje Jungtinių Valstijų miestų, renkant miesto majorus ir žemesnius valdininkus, republikonai pravedė savo kandidatus.

Wilsonas tiki, kad demokratų laimėjimui padės dvi aplinkybės, būtent, nuosekliai ir su garbe pravesta užrubežio politika, kurią prisiėjo taip pakreipti, kad Jungtinių Valstijų reikalai būtų apsaugoti. Jungtinių Valstijų administracija puikiai atliko savo užduotį, kaip su Europos kariaujančioms viešpatijomis, taip ir su Meksika. Antras dalykas, kuris Amerikos piliečius paskatins prie demokratiškos valdžios, tai apsiereikiantis gerbuvys. Už poros mėnesių, sako prezidentas, Jungtinėse Valstijose pagerės darbai, ir viskas įstos senojon gerbuvo vagon.

KALTINA JUNGTINIŲ VALST. SEKRETORIŲ.

Viena iš didžiausių Washingtono bankinių institucijų "Riggs National Bank" apskundė į augščiausią Jungt. Valst. teisną valstijų izdo sekretorių McAdoo ir kantrorių I. K. Williamsą už pakenkimą tos firmos veikimui. Skundėjai užmeta McAdoo ir I. K. Williamsui, kad, nuo pat pradžios Wilsono valdymo, jie stengėsi, prisidėdami savo augštais urėdais, privesti minėtą firmą prie bankruto. Tame dalyke pradėti tardymai.

KARDINOLAS GIBBONS APIE TAIKĄ.

Kardinolas Gibbons savo ruožtu Baltimore'je, pašnekesėjo su laikraščio reporteriais pažymėjo, kad didelį įspūdį jį padarė Popiežiaus Benedikto XV laiškas amerikiečiams, kuriame šv. Tėvas pataria amerikiečiams ir toliau rūpintis įvykimu taikos Europoje. Kardinolui patikę ir prezidento Wilsono priėjimas popiežiaus laišku. Sulgę kardinolo Gibbonso išsireikškimų, Popiežius nuo pirmų dienų savo ganimu, stengiasi visokiems būdais sumažinti karės nuoznumus ir sugrąžinti taiką Europoje ir tvirtai tiki, kad tame prakliname darbe jam padės Amerikos piliečiai.

ORLAIVININKO MIRTIS.

Washingtono orlaivininkas Cecil Malcolm Peoli nupulė su savo orlaiviu nuo 300 pėdų augščio Colledge Park, Md. apielinkėse ir ant vietos užsimušė. Cecil Malcolm Peoli pats išrado savąjį orlaivį ir manė su juo skristi iš Washingtono į New Yorką ir iš New Yorko į St. Louis.

NEW YORKO ANARKISTAI NUTEISTI.

Frank Obarno ir Carmine Carbone pripažinti kaltais padėjime bombų sv. Patriko katedroj New Yorko 2 dieną kovo, kada katedroj buvo apie 700 žmonių, susirinkusių ant mišių. Augščiausio pabauda, kuri galės jiems patekti yra 25 metų kalėjimo.

PANAMOS KANALAS LAIKINAI UZDARYTAS.

Panamos kanalo prakasimas, matyti ne visai gerai buvo paves-tas, nes dabar karts-uo-karto pasitaiko mažesni ir didesni žemės nupuolimai, kurie užpila kanalą vandens. Atsikartojanti tai ne vieną syk. Šiomis dienomis ir vėl nupulė žemė desiniame kanalo krante ties Colebra ir laivų plaukėjimas sustabdytas.

SIUNČIA ORLAIVIUS RUSIJON.

Viena iš didesnių Amerikos firmų, išdirbanti orlaivius, prisiuntė į Tacoma Wash. 150 ryšulių su orlaiviais išsiuntimui į Rusiją per Vladivostoką. Tuo

ryšulius pervesias japonų garlaivis "Hakasira Maru". Kiekvienas orlaivis kaštuoja nuo 3.000 iki 4.000 dolerių.

UZDRAUDĖ IŠDIRBINĖTI ALŲ.

Iowos valstijos atstovų rūmas didžiama balsu užtvirtina tiesas, pagal kurių šios valstijos ribose užginta išdirbinėti ir pardavinėti svaiginamuosius gerimus, ne žiūrint ar jie bus skiriami vietiniams gyventojams, ar išvežimi kitur.

JUNGTINIŲ VALST. ORLAIVININKAI MEKSIKOL.

San Diego, Cal. Th. D. Milling ir B. Q. Jones, Jungtinių Valstijų orlaivininkų eskadros oficeriai gavo paliepiną iš karės departamento keliauti su orlaiviais į Brownsville, Texas. Jiems priskyta daboti Meksikos parubežius.

HUERTA NEW YORKE.

Buvusis Meksikos diktatorius Victoriano Huerta šiomis dienomis ant ispanų garlaivio "Antonio Lopez" atvyko į New Yorką. Buvo pasklydusios žinios, jog jis važiuos į Meksiką, kad sukelti ten naują revoliuciją, bet kol kas tas gandas nepasitikrino, nes Huerta, išsėdamas iš laivo New Yorko pasirašė ant dokumento, jog Jungtinėse Valstijose nebus ilgiau 30 dienų ir ne važiuos nei Meksikon nei Kubon.

PATARIA MELSTIES UŽ VOKIEČIŲ NUVEIKIMĄ.

Harvardo universiteto prezidentas — emeritas d-ras Chas. Eliot, pasakytų kalboje laike baptistų dvasiškių konferencijos Bostone, išsireikšė prieš maldas prašančias užbaigimo karės. Geriau, sakė, d-ras Eliot, mes visi pasimelstume, kad vokiečiai būtų greičiau nuveikti. Dabartiniu laiku, pagal profesorio nuomonę, nereikia melsties už taikos įvykimą, bet išvijimą vokiečių iš jų užgrobtų žemių.

NEW YORKO LENKAI DARBUOJASI.

New Yorko lenkų įsteigtas Lenkijos pagalbai komitetas gana pasekmingai veikia, rinkdamas aukas tarp lenkų ir kitatautų. Iki šiam laikui turi surinkę 37,147. 36 dolerių. Tikrai paraginantis ir kitoms tautoms pavyzdys.

SUDEGĖ LENKŲ BAŽNYČIA.

Cleveland Ohio. Čionai sudėgė daili lenkų šv. Barboros bažnyčia. Nuostolių padaryta daugiau 20.000 dolerių. Spėjama kad gaisras ištiko plėšikams užkrėtus ugnį.

MIRĖ GARSUS REDAKTORIUS.

Kansas City mieste šiomis dienomis pasimirė anglų laikraščio "Kansas City Star" redaktorius William R. Nelson sulaukęs 75 metų amžiaus. Vėlonis labai gabi vedė minėtą laikraštį, kuris ingydo amerikiečių ir europiečių tarpe didelį populiarumą ir nemažą intekmę turėjo į politikos bėgi.

NAUJAS EDISONO IŠRADIMAS.

Tamas A. Edisonas, garsus išradėjas elektros srityje išrado del pavandeninių laivų (submarine) naujas elektros baterijas, kurias žada paaukoti Jungtinių Valstijų valdžiai.

Edisono baterijos gali vartyti pavandeninį laivą 150 mylių pavandenį ir nėra jokio pavojaus ligišio dažnai pasitaikindavo. Naujas išradimas ir tuomi yra geras, kad pavandeniniam laivui atsidurus vandenyj, jo ingulbi gali be jokio pavojaus prabūti vandenyj nors šimtą dienų, kad ir pačiame jūrų dugne.

Pirmieji bandymai su nauju Edisono išradymu bus pritaikinti prie povandeninio laivo "L-8", kuriame laike mėginimų bus ir Edisono duktė p-ni J. E. Sloane.

Europos viešpatijų valdžios mėgino nupirkti nuo Edisono naująjį išradimą ir atidė miltinikas sumas pinigų, bet Edisonas, kaip geras Amerikos patri-

jotas atmetė Europos viešpatijų pasiūlymus ir savo išradimą veltui pveda Jungtinių Valstijų valdžiai.

VILLOS KARIUOMENĖ SUMUSTA.

Pirmas mūšis tarp Villos ir Carranzos kariuomenės įvyko prie Matamoros. Villos kariuomenė smarkiai sumušta, 500 kareivių paklota mūšio lauke, kariuomenės-gi vadas gen. Saulo Navarro sunkiai sužeistas.

NUZUDĖ 350 NELAISVIŲ.

Loreda, Texas gauta žinių nuo Carranzos kariuomenės oficerių kad 350 Villos kareivių, pasidavusių į nelaisvę mūšyje ties Huasachita, 30 mylių nuo Jungtinių Valstijų rubežiaus, nužudyta. Pranešama, kad sykiu su nelaisviais nudėta ir 18 moterų. Carranza ir jo oficeriai pateisina savo žvėrišką pasielgimą tuo, kad ir Villos kariuomenė panašiai elgiasi su pakliuvusiais į nelaisvę šalininkais.

AMERIKOS KARDINOLAI DALYVAUJĄ APVAIKŠČIOJIME.

Kardinolai Gibbons iš Baltimore, Farley iš New Yorko ir O'Connell iš Bostono apsilankę Washington, kur, dalyvaudami daugybei katalikų Bažnyčios žymių vyskupų ir kunigų ir šiaip jau vietiškių, iškilmingai apvaikščiota 16 d. balandžio šių metų sidabrinis jubiliejus katalikų universiteto Amerikoj įkūrymo.

ŽINOS IS LETUVOS.

LIETUVIŲ CHORAS.

St. Simkus sumanė sutaisyti Vilniuje didelį nuolatinį chorą. Tvarkymo darbas jau pradėtas. Šiame sekmadienijje kovo 8 d. 6 val. vakare jau ir repeticija šaukiama šv. Mikalojaus bažnyčios salėje. Kviečiami eiti ir dėtis į tą chorą ne tik tie, kurie dalyvavo chore per didįjį lietuvių dainos vakarą, bet ir daugiau dar, visi kas tik jautėsi galy. Vilniuje dabar daug jaunuomenės. Proga dideliame chorui sudaryti labai gera, tokiame chorui, kad jis uždainavęs, visiems imponuotų.

PABĖGĖLIAI IS KARĖS LAUKŲ.

Pabėgėlių iš karės ugnies suvalkiečių yra ne tik dideliuose miestuose, kaip sakysime Vilniuje, bet ir mažuose miesteliuose ir sodžiuose. Taip žiežmuri, Jemo ir Stakliškių apielinkėse esą daugiau neg 1,500 pabėgėlių. Taip-pat daug jų esą Perlojos apielinkėje. Skurdas jų esąs nemažas.

IS "LIETUVIŲ GLOBOS ŠELPTI PRŪSŲ LIETUVIUS".

"Lietuvių Globos šelpti mūsų broliams lietuviams iš Prūsų Lietuvos" valdyba praneša Lietuvos laikraščiuose, kad draugijos ingalioti aukoms rinkti šiose vietose šie asmenys: Panemunėje kun. J. Skinkys; Augšthead-varyje proviz. A. Juodelė; Rygoje Jok. Mačiulis; Panevėžyje adv. P. Valiukas; Hakinose J. Milvydas; Kupiškėje Jurg. Bukėnas; Subačiuje Petr. Pajuo-dis; Ariogaloje Petr. Savickis; Alatyrinje Z. Bogušauskienė.

Prūsų Lietuvos gyventojai išvekti į Rusiją kenčia didį vargą ir jų aršus padėjimas reikalauja greitos pagalbos. Trūkstant maisto ir drabužių įvairiomis ligomis miršta tie šimtais. Kai kurioms vietose tik per dvi savaites žūsta jų visas trečdalis. Atsiminė tokius didelius savo brolių vargus ir amerikiečiai lietuviai privalėtų juos sušelpiti, nuo galėdami.

APŠVIETA IR BURTAL.

Kamaras, Lydos pav. Apšvieta ir enispratiniai pas mus

eina pirmyn. Siemet ateina į mūsų sodžių "Aušros" 16 egzė. ir "Vilties" vienas. Tečiau yra ir tokių žmonių kurie tiki į burtus. Vienas mūsų ūkininkų atsi-vežė burtininką — seną, aklą žmogelį iš kitos parapijos. Burtininkas pasigyrė, kad išmano apie karves ir mokus atimti nuo karvių pieną. Kai kurie sodiečių labiau intikėjo burtininkui, negu Dievui. Burtininką kvietė kai kurie į savo namus, o įsiai rūkė visus kampus, paskui ir patį ūkininką.

Buvo toks atsitikimas. Vasario 15 d. vienas ūkininkas važiojo abazan. Netoli geležinkelio važiuojant pastebėjo traukinį. Pasiabėdęs arklys ėmė lekti ir drauge su traukiniu susidurė. Kadangi traukinio ratai stipresni, tai sutrynė du žmogaus vežimo ratu ir dar arklių baisiai išgązdino. Sugrįžęs namo, arklių laikė pirmoji tris dienas ir rūkė žolėmis, bet nieko nepagelbėjo.

SODIEČIŲ VARGAI.

Alunta, Ukmergės apskr. Pradžusieji metai pas mus buvo labai blogi. Rugiai ir vasarą išdžiūvo, todėl dabar daugeliui net duonos pristigo. Valščiaus rastiņėje paskelbta, kad valstiečiai gali užsirašyti kiek pūdų visokių grūdų jie reikalingi, kad iš Rusijos javų pargabenus. Žmonės suskubo žadamyj javų rašyties. Pas mus-gi grūdai labai pabrango. Žmonės dėnoja, sakdami, kad sunkūs prasidėjo laikai. Be kitų sunkenybių aluntiečiai nemaža privargsta, kad daktaro arti nebūti.

LIETUVOS JAUNIMAS DARBUOJASI.

Anykščiai, Ukmerg. pav. Anykėjų jaunimo būrelis rengė Velykom vakarą. Pelnas skiriamas nukentėjusių del karės naudai. Mėgėjai vaidino dviejų aktų farsą "Eksproprijatorius".

VOKIEČIAI SUŠAUDĖ KUN. KRAKAITĮ?

Kalvarija, Suvalkų gub. Atvykusieji šiomis dienomis iš Suvalkų gub. pabėgėliai pasakoja, kad Kalvarijoje vokiečiai sušaudė kun. Krakaitį.

VOKIEČIAI - BELAISVIAI.

Vilniun atvežta 366 vokiečių kareivių, 6 oficeriai ir 12 pocierierių. Kareivių tarpe keletas savanorių — Berlyno universitetu studentų.

"MENO DIENOS" PASEKMĖS.

Gruodžio 8 d. 1914 m. Vilniaus darbininkai buvo sutaisę "meno diena" kareivių priešakinėse pozicijose ir Vilniaus gub. nukentėjusių del karės gyventojų naudai. Pajamų rasta dežutėse 3912 r. 88 kap., aukų 808 rub. 95 k., paveikslų aukcionas 216 r. 40 k. Iš viso 4,938 r. 23. Išlaidos: įtaisymas 897 r. 74 k., 700 baltinių ir 15,160 popirosų kareiviams nupirkti išleista 1790 r. 44 kap., pabėgėliams ir atsarginių šeimynoms iš viso 1302 žmonių išdalinta 2,250 r. 5 k. Iš viso 4,938 r. 23 kap.

KAUNO SEMINARIJOJ — LATVIŲ KALBA.

Kursėje nemažai randasi latvių katalikų tekalbančių vien latviškai. Vyskupas Karevičius prisakė Kauno seminarijoj mokinti latvių kalbos, kad klerikai užbaigt seminariją ir pakiltų kunigauti į Kursę galėtų tinkamai aprūpinti latvių katalikų dvasinius reikalus.

Katalikų Žinios

CAMBRIDGE, MASS.

Kas nelaukia Velykų? Visi apie jas iš anksto pradeda kalbėti, visi rengiasi tinkamai sutikti tą taip brangią šventę. Lietuvoje, kaip žinome, prieš

Velykas tą naktį žmonės mel-džiasi bažnyčiose. Per visą naktį žmonių pilna bažnyčia. Amerikoje anglų tarpe tos mados nėra. Tečiau pas lietuvius, senovės lietuviškas papratimas iš Tėvy-nės kartu su lietuviais yra atkeliaavęs ir į Dėdės Samo šalį. Ir taip, mažne kiekvienoje lietuvių bažnyčioje žmonės per naktį prieš Velykas arba prisikėlimą mel-džiasi bažnyčiose. Daugelyje vietų, idant geriau priminus kareivius, kurie sergėjo Viešpaties Jėzaus grabą, jauni vyrukai, pasirėdę kareiviškais drabužiais stovi prie bažnyčioje parėdyto grabo per visą naktį iki prisikėlimui.

Panaši regykla buvo matoma ir Cambridge'uje per šias Velykas. Diktas būrelis vyrų, pasi-rėngę gražiais kareiviškais drabužiais, apsimainydami, saugo-j, puikiai papuoštą grabą, per visą Velykų naktį. Reginys buvo gana puikus ir įspūdingas. Kiekvienam žiūrotojui priminė tuos Romos kareivius, kurie buvo pastatyti sergėti Viešpaties kūną, idant apaštalai, atėję naktį, nepavogtų ir netaryt paskui, kad Viešpatį kelėsi iš numirusių. Tas reginys tęsėsi per ištisą naktį iki septyntai valandai ryto, t. y. iki prisikėlimui.

Prisikėlimas buvo apvaikščiotas gana iškilmingai. Apie bažnyčią ėjo (vidų bažnyčios) tris kartus. Procesijoje dalyvavo vaikų nemažas būrelis, visi su ženkliškais ir gražiais pasirėdę, mergaičių taip-pat nemažas skaičius, visos buvo baltai pasipuošusios, draugijos "in corpore" dalyvavo: šv. Stepono Kankin-tinio, Vyčių, Blaivininkų, atstovai šv. Jurgio draugijos, Moterų bei merginų šv. Magdelienos draugija, visos narės buvo tautiškai apsirėngusios. Abelnai imant, procesija buvo labai puikiai ir pasekmingai atlikta. Kareiviai su savo iškeltais kardais darė didį įspūdį, maršuodami apie bažnyčią. Kiekvieno katalikų širdis pradėjo smarkiau plak-ti, kuomet išvydo kunigą procesijoje einantį su laikantį rankose aukštai iškelusį monstranciją, kurioje buvo ištatytas švenčiausias Sakramentas. Kiekvienas, išvydęs Kristų, tuoju pules ant kelių, pasveikino savo tikrą Dievą. Tą visą matant nevienam geram krikščioniui katali-kui ašaros riedėjo per veidus, ir neviens meldė Jėzau, idant Jis būtų gerai žinomas kiekvienam žmogui ir nuo kiekvieno tinkamai gerbiamas. Visi linksmai ir džiugsmingai šaukė "Allelu-ja".

Nemažai dar būtų pagražinę tas visas Velykų ceremonijas nauji puikūs vargonai, kuriuos tik ką prieš Velykas buvo inga-benę į bažnyčią Nekalto Prai-dėjimo Panelės švenčiausios. Vargonai nemaž, susidedantys iš septynių šimtų triubų bei triu-belių. Jie atsiėjo tris tūkstančius dolerių. Ant jų galės nu-duoti įvairius muzikališkus bal-sus, kaip tai smuikos, piano, klarnetos, bugno ir kitokių. Norėjo juos suengti ant Velykų, bet nesuėję.

Gerb. klebonas kun. J. Kras-nickas suligiol vis vargo be klebonijos, nes stengėsi kaip galėdamas išmokėti skolas. Tas jau dabar didima apmokejęs mano pirkti namą klebonijai prie pat bažnyčios. Tuomet ir galima tarti dabar, nes jau na-mą kaip ir papirko, Cambridge lietuvių parapijos nuosavybė sieks aštuones dešimtis tūkstančių dolerių. (\$80,000.) Nuosavy-bė susideda iš puikios plytų mūro bažnyčios ir ruimingos moks-linės, kuri susideda iš keturių nemažų kambarių ir svetainės su gražiai ištaisyta estrada-se-na. Tas vietas randasi po vienu stogu. Klebonija taip-pat visi artį prie bažnyčios taip kad vi-škas yra labai parankiai autaisy-ta. Prieš keletą metų Cambrid-ge'uje nieko nebuvo nei parapi-jos, nei svetainės, etc, o šiandien-gali tuo pasigirti.

Kad vietos klebonas kun. J. Krasnickas daug veikia tai pa-rodys mums rengimas vakarų ir prakalbų, kurie ir kurios įvyko ir įvyks tikrai vien per jojo triu-bą.

Balandžio 8 d. š. m. atsilbuvo S. L. R. K. A. 127 kuopos pra-

kalbos. Kalbėtojas buvo kl. P. A. Vernauskis ir kl. F. Juskaitis. Pirmas kalbėjo abelnai apie draugijas ir svarbiausius lietuvių reikalus. Antras kalbėjo apie S. L. R. K. A., nurodė vertę pri-gulėti į tą susivienijimą. Ant ga-lo kalbėjo vietos klebonas kun. J. Krasnickas apie vietos dalykus. Po prakalbų prie 127 kuopos pen-ki nauji sąnariai prisirašė. Ka-dangi publika buvo neperdidelė, o tokiam blogame laikė bedar-bėje, tai labai gerai, kad tiek radosi kandidatų į S. L. R. K. A.

Balandžio 11 d. Vyčių vietinė kuopa vaidino "Kova su Dirty-bė". Vakaras buvo pasėkmingas iš visų atžvil-gių. Malonų veizėti ir gir-dėti Vyčių draugiai veikiančius prieš girtybę. Jie tikrai supran-ta, kad ateitis blaivoms tautoms priguli.

Balandžio 15 d. šv. Gabrieliaus Arkaniole vaikų draugija vai-dina "Verpėja po Kryžium".

Balandžio 18 d. šv. Stepono Kankintinio draugija vaidina "Žydas Statinėj" ir "Gudri Našlė". Ši draugija, nors dar ir nepersejai susidarė, tečiau sa-vo veiklumą jau spėjo parodyti. Prie jos priguli daugiausiai jau-nimas, senesni kaip 35 metų ne-gali prie jos prisirašyti.

Balandžio 22 d. vaikų Gabrie-liaus Arkaniole draugija vaidina "Vakaro Valandos". Be abėjio kiekvienas atsilankęs į tą vaka-rą moks kaip praleisti vakaro valandas.

Balandžio 25 d. Merginų šv. Magdelienos draugija čurės ko-medijėlę "Trys Mylimos".

Gegužės 2 d. atsilbus puikus vakaras surengtas parapijos nau-dai. Vaidins "Šv. Agnietę". Pa-tartina į šį vakarą visiems atsilan-kyti.

Gegužės 9 d. Pilnųjų Blaivi-ninkų kuopa turės "Martytę Vargonininko dukterį".

Gegužės 16 d. vietinė Vyčių kuopa vaidins "Tarp Dilegelių Rožės". Vyčiai čionai dar tiktai pirmi metai kaip gyvuoją, bet veikime ir skaitlumi narių neap-sileidžia senesniems kuopoms. Tas vis priguli nuo darbščių vy-rųkuų prigulinių kuopų.

Taigi matome nors trumpai maždaug programą, kurs trumpai laiku bus išpildytas Cambridge'uje parapijos "svetainėje. To-kiais naudingais ir dorais vaka-ras, parengtas įvairių draugijų klebono rūpesniu, nemanan ir neabejojant, kad daug kas galėtų pasigirti. Panašiuose vakaruose lietuviai lan-kydamiesi leidžia centelį savo naudai, o ne kokio ten krutomy pavieksų savininko. Lietuviai jau papratę lankytis po teatrų, etc., kad ne čia, tai į miesto per-statomus teatrų eitų. Lai Cam-bridge'io lietuvių veikimas būna pavyzdžiu ir kitoms Naujosios Anglijos, lietuvių kolonijoms.

Pakeleivis.

NEWARK, N. J.

Šiomis meldžiu gerb. "Drau-gio" redakcijos patalpinti savo laikraštijje, apie permainingą mano vietos, šmet nuo 1 d. kovo, iš Newark'o, N. J. — Harrison'an (421 "a" Cleveland ave), N. J., delei žinios mano G.G. Draugams arba šiaip pažistamiems.

Harrison'e ir Kearny'e yra du šimtu lietuviškų seimynų, ku-rioms pirmu buvo pertyti, ypač moterims ir vaikams, Newark'o liet. bažnyčią lankyti.

Man užmanius, susidarė čia nauja parapija. vardu "Sopu-lingos Motinos Švenč". ("Our Lady of Sorrows Lithuanian Cath. Church Harrison, N. J.") ir perei-ta 5 d. kovo, Hudson'o paviete, tapo patvirtinta, sulgę New Jersey's Legislaturos, nuo 9 d. balandžio, 1875 m.

Su Newark'o šv. Trejybės G. G. parapijoneis liuonoriai ir ge-rumu atsiskyriniai, todėl jie ma-no naujai parapijai paaukojo penkis šimtus (\$500) dolerių, įsi-taisymui reikalingiausių daiktų.

Už gausią dovana G. G. Newar-kiniams, vardan G. G. Harrison'o ir Kearny'es parapijonų, tariu nuodirdų ačiū!

Su pagarba!

Kun. Pr. Jakšys.

IŠ LIETUVIŲ GYVENIMO AMERIKOJE.

AURORA, ILL.

Nedėlioje, bal. 11 d., rūpesnių šv. Kazimiero Dr-stės čia įvyko prakalbos. Kalbėjo pp. Gudas ir Mulevičius iš Chicago ir kun. Taškūnas iš Rockford. Susirinkimo tikslas buvo uždegti pamatą lietuviškai katalikiškai parapijai Auroroje. Kun. Taškūnas išaiškino abelsnas parapijų taisykles patariant pasimatyti su vyskupu ir gavus pavilgimą, pradėti dėti pinigų, užpildyti skilę žemės ir rengties prie statymo bažnyčios. Kol kas ingyti vietą į kur galėtų lietuvius kunigas atvažiuoti syki ar porą mėnesių aprūpinant ir aplinkinių miestelių lietuvius. Likosi išrinkta delegacija pasimatyti su vyskupu ir, regias pamatai lietuviškai parapijai bus padėti.

P. Gudas kalbėjo apie nenaują girtuokliavimą, rūkymo ir reikalingumą vienybės. P. Mulevičius kalbėjo apie naudingumą skaityti įvairias knygas ir laikraščius. Publikos prisirinko pilna svetainė ir labai ramiai užsilaukė.

Darbai abelsnai čia tam karte eina neblogiausiai. Iš lietuvių bedarbių negirdėti.

P. M. Vytis.

BENTLEYVILLE, PA.

8 d. balandžio atsilankė pas mus kunigas Kemėsis su prakalbos. Prakalbos laikyti gavom veltui Aeme anglikasių svetainė. Norint buvo dirbama diena, tačiau klausytojų prisirinko pusėtinai, nes turbūt pirmą sykį kunigas šioje kolonijoje iš kitur atsilankė. Pirmiau atsilankydavo vien kitokie kalbėtojai. Prakalbos vis atydziai klausė. Prakalbą sakė dviem atvėjais. Ragino visus skaityti gerus laikraščius, knygas ir spiesties prie gerų ir naudingų organizacijų, ypač prie Susivienijimo L. R. K. A. Pertraukė mūsū vargonininkas-mergaitė padėkdamo eiles. Po to mūsū klebonas kun. J. Misius pakalbėjo, norint neilgai, bet gana išpūdinat apie lietuvių išievyvę svetur, o ypač Amerikon. Publiką prijuokino visokiais juokingais vaizdeliais.

Šiuomi tarpu pradėjo geriau dirbti visos anglių kasyklos. Dirbama visos dienos, norint uždarbiai nekiek, bet vis daugiau galima uždirbti, negu dirbant 2 dieni savaitėje.

Vietinis.

BALTIMORE, MD.

Pora sykiu jau buvo mano rašyta "Drauge", kad Baltimore yra susidarini dr-stė šv. Vincento a Paulo pavargusiems lietuviams šelpiti ir našlaičiams rūpintis. Toji dr-stė yra tik šaka didelės organizacijos, kur visos Baltimorės katalikiškos parapijos priguli. Jaunai dr-stei žmonės užjačia ir ją šelpia, kad ir didelė bedarbė, nes iš aukų tik ir užsilaikome. Per porą mėnesių su pagelbą gerų žmonių, susėpė apie 40 ypatų.

Toki dr-stė mums reikalinga. Paskutiniams susirinkime, buvo kalbėta, kad mums vietoj prigulėti prie centro, būtų geriausias rėti savo namus seneliams, kurie negalėdami dirbti, rastų sau prieglaudą, inėdami tam tikrą mokesnį, o jei farmą ingytume, tai ir vasaros laike kaip katras galėtų kiek ir dirbinėti. Bet Vargas su našlaičiais. Jie nieko negalėtų įstodami inėti, o jų užlaikymui, reikia samdyti žmogų, kuris juos augintų ir auklėtų. Tam nemažai reikia pinigų, ypatingai pradžiai. Bet Baltimorės lietuviams tokie namai vieniams užlaikyti būtų per sunku. Taigi Baltimorės lietuvių šv. Vincento a Paulo dr-stė atsilaukia ir gretimas lietuvių kolonijas, kaip ve: Pennsilvanijos, New Yorko ir kitas, kad jos atsilieptų per laikraščius, ar negalima būtų kelioms lietuvių kolonijoms ingyti tokie namai, ar farmą, kur galima būtų įsteigti lietuvių prieglaudą seneliams ir našlaičiams. Dabar per laikraščius, ar laiškus galime

apkalbėti tą dalyką, nes yra gyvas mūsų reikalas, o ant seimų, kurie neužilgo prasidės, galutinai nutarti ir imti sumanymą vykdynti.

Taigi, kas tuo interesuojasi, prašome plačiai apkalbėti parapijose, draugystėse ir k. Jei kas per laiškus norėtų susizinti, tai prašome kreiptis A. Ramoška, 654 W. Saratoga st., Baltimore, Md. Taigi, gerbiamų mūsū veikėjų ir visuomenės prašome apkalbėti, nes mums tokis namas ar farma būtinai reikalingi ir mes juos turime ingyti.

A. Ramoška.

WATERBURY, CONN.

Beskaitant laikraščius, dažnai galima pastebėti, šen bei ten neustikimus lietuvių tarpe. Berods būtų tai mažas daiktas, bet reikšmė didelė, nes labai daug kenkia mūsū viešioms reikalamas, ypač šioje valandoje, kuomet reikia didžiausios vienybės. Neliosi nuo to yra ir waterburiečiai. Neprosai čia bus plačiau aprašyti apie visų reikalaujamą "vienybę". Po atsibuvusiam Chicagoje "Lietuvių Politiskam Seimui", pas mus tapo sudarytas "Tautos Fondo" skyrinys, kuriame dalyvauja žymesnieji mūsū veikėjai bei dr-jos su parapija. "Tautos Fondo" rūpesniu tapo iki šiolai surinkta su virš septyni šimtai dol., kurie tapo pasiusti centraliniam Tautos Fondo išdėdinkui, p. B. Vaisnorai. Nenuleidžiam rankų toliau žadėdami veikti. Vietinis "Tautos Fondo" komitetas laimytame susirinkime 11 d. balandžio š. m. nutarė galutinai paversiti dieną aukų rinkimui, 31 d. gegužės, t. y. "Decoration day". Vakare rengiamas platus programos dalyvaujant dviem Teatro Dr-jom "Aidui" ir "Aušrai", svetainėje prie 49 Green gatės, visas pelnas bus paskirtas nukentėjusiems del karės šelpiti.

Kuomet tikrieji Lietuvos sūnūs rūpinasi, visas pastangas dėdami ant jos aukuro, kad tik palengvint mūsū brolių likimą šioje baisioje karėje. Antri-gi nėra pritariu... bet daugiau ieško progos, kad tik užtenks. Nežinau kitur, bet pas mus tai taip yra. Mūsū "pirmieiviai" (pirmiausias vadinosi tautiečiai, bet nuo kovo 15 d. apsikrikštiję "pirmieiviais"), po "Brooklyn trūkšingam Seimui" nieko nevieki visur tik kovą vedė ir kolonijasi su "cieilikais" už seimo nenusiekimą. Dabar-gi jau suėjo su neapkenčiamais "cieilikais" į vienybę ir pradeda rodyti savo gyvumą. Išrinko komitetą ir renka ankas, bet nežino kur dar siusti, nes mūsū "pirmieiviams" netik "Tautos Fondas" bausis, bet... ir tautiečių, bei autonomijos fondai. Jau ir nūnai girdėties visai žmonių kalbančių, sako: renka-renka, o atskaitos niekur nesimato... Juk to tik ir reikia minioms, gera proga atsiskaityti nuo aukavimo.

Praėjusių metų "Tautos Šventės" dienoje "Tautos Fondo" komitetas ragino visus susilaikyti nuo rengimo "šokių - balių", bet atkreipti domą į aukų rinkimą ir tt. Tai "pirmieiviskoji" S. L. A. 11-ta kp. parengė "Maskaradą" - šokių, kad tik užtenks "Tautos Fondo" rengiamas vakaras. Ir štai dar kokių purvinų priemonių mūsū "pirmieiviai" griebiasi, kad tik sukurstyti, pasėti neapykantą katalikų - veikėjų tarp. Teatro dr-ją "Aidas" vaidins "Žmogžudžius" 15 d. balandžio š. m. svetainėje Lietuvių ūkesų Politisko neprigimimo klubo, 48 Green gt. "Aidas" nuolat ten vaidina, ir tam klubui prijaunčia, nes veik visi "Aido" nariai priklauso prie to klubo, parūpo mūsū "pirmieiviams" kad užtenks tai vienybei. Vienas žymus kelių salinių savininkas pasiryžo tą rolę atlikti. Jis gėriasi, kad L. U. P. N. K. savo kišenėje turis ir tt.

"Pirmieivių komitetas", rengia ferus nukentėjusių del karės šelpimui, ir būtinai užsipašė tą savaitę rengti kuomet "Aidas" stato veiklą. Viršminėtas salinininkas užsipašė, kad klubas "Aido" dr-jai atsakyti tą dieną, o atiduoti "pirmieiviams". Na žinoma būdamas tokiu galin-gu, o dar turėdamas gerų gyduo-

lių išgauna nuo klubo pirminių užtikrinimą ferams be žinios to kuris išnuomavo. "Aidas" pasijutęs užgautu ir nusikraustu šaukia į teisamą L. U. P. N. K. Bet per praicit mėnesinį susirinkimą išsiaiškino dalykas ir po karštų ginčų susitaikė su Teatro dr-ją "Aidas" o tiems, kurie rūpinasi sukelti tą neapykantą, triukšmą, išreikšta papeikimas, pažymint, kad neikių tosios į kitų reikalus.

Tai mūsū "pirmieivių" žingsniai nenusiekė. Nes visuomenė jau pradeda atskirti grūdus nuo pely... Ar šio, ar kitokio fondo pasekėjai renka auks, tai vis-gi atskaitas duoda per laikraščius. Bet... ką mano daryti Waterbury'o pirmieivių fondas... Kur jo atskaitos? Laikas jau būtų visuomenei parodyti. Jeigu mes aukojame, tad privalome ir žinoti kam ir delko. Jei tylėsite, neišduosite atskaitos, tai pasistatysit save blogoje šviesoje.

Kudlius.

AKRON, OHIO.

Pradeda jau ir Akron'o lietuvių darbuoties nors nelengva jiems yra, kadangi čia daug yra lietuvių su laisvomis pažuromis, kurie daugiau nieko nesupranta, kaip tik salūnau nueiti, pasigerti ir susipažinti su belage. Ypatingai atsizymi nesena atvažiavė iš kitų miestų.

Bet mūs lietuvių katalikai jau subruzo ir pdaeda darbuoties. Negalėdami kitaip, tai nors taip prikalbindami prisirašyti, prie šv. Juozapo draugijos.

Toji draugija savo susirinkime nutarė paskirti kunigą lietuvių išklausti Velykinės išpažinties. Nutarta taip-pat surengti vakarą su vaidinimais dainomis ir prakalbomis.

Lietuvių čia yra neperdaug... apie 150 šeimynų. (Tai nemaža. Red.) Darbai čia gerai. Daug lietuvių atvažiuoja iš kitų miestelių.

Akrono Dieglys.

MELROSE PARK, ILL.

Čia randasi nedidelis miestelis, kuria stovi vakaruose nuo Chicago. Tarpe kitų įvairių tautų čia randasi nemaža lietuvių, netik prastų darbininkų, bet ir turtingesnių biznierių. Darbai nepergerai eina, vienur šiek-tiek dirba geriau kitur praščiau, savaitėje. Gyvenimas žmonių čia pradeda daugiamas gerėti. Katalikiškų laikraščių randasi čia nemaža. Bet randasi ir socialistų, kurie daugiausiai giriasi savo laikrašt-palaikais, kad pritraukus daugiamas žmonių. Mūsū lietuviai atmeta laisvamanių darbą. Taigi jie rašydami ir savo laikrašt-palaikis stengias ką tik daugiau apšmeižti katalikiškas draugijas.

28 d. kovo šių metų susidarė vėl nauja katalikiška, pašalpinė moterų ir merginų šv. Onos draugija. Draugijon iš pirmo sykio susirė keli dešetki narių. Moters nutarė padaryti pirmą rožinį balių 17 diena balandžio Vaidūnui svetainėje, 7 val. vakare. Yra susidarini su "L. Vyčių" kuopa. Taigi jau mūsū lietuvių yra 3 katalikiškos draugijos. Iš jų didžiausia ir tvirčiausia šv. Jono dr-ją. Socialistai miegojo, miegojo ir išgirdę, kad organizuojama moterų ir merginų draugija ir jie sumanė neapsileisti, sudaryti naują iš choro pašalpinę draugystę. Bet jiems tai nesiseka.

Blaivus Valkas.

NEWARK, N. J.

Lapkričio 15 d. 1913 m. tapo čionai sudaryta draugija, "Lietuvių Turto Tautpinimo Bendrovė", kurios tikslas yra: pirkti namus, žemes, skolinti pinigų kiems, fabrikus steigti, krautuves visokių prekių laikyti, kiems namus statyti, uždegti spaustuve.

Išprodių mokykloje po vieną dolerį į mėnesį veik per šitamus metus, paskui New Jersey Valstija užtvirtina tą draugiją apale 1 d. 1914 m., kaip "Lithuanian Investment Corporation", inkorporuota ant \$500,000 kapitalo, akcija (šerai) po \$10. Kiekvienas lietuvis gali prigulėti, pirkdamas akcijas. Dabar Newark'o korporacija rengia prakalbas, kurios atsisbū-

18 d., balandžio 3 val. po pietų šv. Jurgio svetainėje, 180 New York ave., Newark, N. J. Bus sekanti kalbėtojai: vietinis kun. Dobužinskas, M. J. Vinikaitis ir J. Šaltys.

Bus kalbama apie korporacijos naudingumą, kokią ji naudą atneša visuomenei. Vietiniai ir aplinkinių lietuvių, yra kviečiami ateiti ir pasiklausyti, pasikui prigulėti prie draugijos ir darbuoties kartu del visų ir savo naudos.

A. Kačnykas.

WILKES BARRE, PA.

Mūsū socialistai neduoda vietiniams žmonėms nei šventų Velykų perleisti ramiai. Velykų vakare 4 balandžio surengė prakalbas 9-ta ir 92 kuopos L. S.S. Kalbėtojas buvo iš Worcester, Mass. koksai ten Dusevičia, kalbėjo apie visokių darbininkų reikalus, o ypač iškeikė vietinius "Lietuvos Vyčius", kad jie neduoda socialistams dalinti plakatų pas bažnyčią, žinoma priminė, kad reikia aštriai kovoti su Vyčiais, nes Vyčiai esanti kvailiausi pasaulio organizacija.

Aš norėčiau patarti, kad tokiai kalbėtojas, kaip Dusevičia, apie Vyčius nieko nežino, tikslai šmeižti tą ideališką darbą... Suvisum jau 15 metų kaip Susivienos Valstijose socialistai dirba, ką jie nuveikė? Nieko, tik tai 3,000 apkvailino o daugiamas nieko, o mes Vyčiai žadame pripildyti visas lietuvių vietas, ar kolonijas knygynais, paskaitomis ir kitokiais naudingais dalykais, del žmonių labo.

Dusevičia sakė, kad reikia mums daugiau mokslo, bet turbūt užmiršo kas buvo rašyta "Keliaviję" laike rinkimo aukų statyti Saulės Namus Kaune ir Tautos Namus Vilniuje, kada socialistai stengėsi užkirsti kelią per savo laikraščius, sakydami, nei vienas susipašęs darbininkas neturi aukauti Tautos Namu statymui. Tie pamai yra mokslo ir atneša tautos vaikams moksliškų išlavimams. Tai mat patys socialistai šaukia prie mokslo, o kur mokslas yra vykiamas, tai jei samanytų net ir pamatus išdinamytų.

S. S. ...kas.

NORWOOD, MASS.

Balandžio 11 d. š. m. švento Jurgio draugija parengė vičas prakalbas - ir susirinkimą, laike kurio neprigulinti prie minėtos draugijos, galėjo be jokio įstojimo prisirašyti. Kalbėtojas buvo kl. F. Juškaitis ir vietos klebonas kun. A. Daugis.

Pirmiausiai šv. Jurgio draugijos pirmininkas p. J. Kuras trumpai paaiškino susirinkimo tikslą, ir skaitino neprigulinties prie draugijos prisirašyti, nes esą šiandien bus priimami be jokio įžanginio mokesnio. Perstatė publikai kalbėtoją kl. F. Juškaitį. Tas po trumpomis introdukijos pradėjo prelektiją apie "Kapitalą, Darbą ir katalikų Bažnyčią". Prelektija, su trumpais paaiškinimais kai-kuriose vietose, tęsėsi suvirš dvi valandis. Prelegentas aiškiai ir kiekvienam suprantamai išdėstė giminingumą tarpe Kapitalo ir Darbo; nurodė šiandien didelį atsiskirimą kapitalo nuo darbo; nurodė, taip-pat būdus pagerinti šios dienos darbininkų padėję. Ant galo parparodė kokią vietą katalikų bažnyčia užima šiame svarbiame klausime.

Toliaus kalbėjo kun. A. Daugis, vietos klebonas. Jis savo įžanginėje kalboje pakartojo svarbiausias mintis iš skaitytos prelektijos. Būtent, reikia daugiau sąžiningumo mūsū darbininkų vadovams, reikia gerų darbininkų organizacijų, etc. Potam perskaitė iš angliško laikraščio "Boston Post" Popiežiaus Benedikto XV laišką, kuriame ragino amerikiečius melstis, kad Dievas suteiktų ramybę. Tuomi aiškiai priparodė, kad katalikai nenori karės, t. y. visiškai netaip kaip kad cieilistai mano apie katalikus. Cieilistai tiesa tą dažnai užmeta katalikams, kad jie norėję tos karės, etc. Tą užbaigė, pradėjo cieilistams duoti karėjų pipirų tautininkų žodžiais iš "Vienybės Liet.". Kai kurie nejuokios išdulio lau-

kan, nes tiesios žodis cieilikams labai netiko. Nors kun. A. Daugis prakalba tęsėsi gana ilgai ir jau žmonės buvo pavargę, tačiau mažne visi (išems keletą cieilikų) atidžiai klausėsi.

Jam užbaigus mažą mergaitę deklamavo eilutės ir vietos choras dainavo. Po jų kl. F. J. kalbėjo apie draugijas, paragindamas rašyties ir trumpai apie tris svarbiausius socialistų stulpus arba piramidą: 1, kad visas kapitalas paeina iš prastų žmonių rankų darbo, 2, nustatimą lygių algų, ir 3, kad visos privatiškos nuosavybės turi būt valdomos valdžios.

Abelsnai imant vakaras buvo labai pasekmingas. Žmonių buvo daug, daugeliui prisėjo visą laiką stovėti ir daugelis negalėjo ineiti į svetainę, apie langus ir duris sustoję klausėsi. Visi gana ramiai ir pavyzdinai užsilaukė. Aukų naujai bažnyčiai tapo surinkta virš \$15.00. Prie draugijos prisirašė suvirš 12 naujų sąnarių.

Ten buvė.

LEWISTON, ME.

10 d. balandžio š. m. šv. Baltramiejaus dr-stė surengė vakarą. Vaidino dvi dramai: "Kaip kas išmano, taip save gano" ir "Išgama". Pirmoji drama neturi savyje didžio išpūdzio, vien tik parodo sulenkėjusių ponų naių gyvenimą.

Visi aktoriai savo užduotis atliko gana gerai, visi buvo tinkamai apsirėdę ir visi gerai savo roles. Antra drama parodo baisias pasekmes ištautėjimo, kas nesena praiteity, o taip-pat dar ir dabar randasi tarpe lietuvių.

Toje atvaizdinama lietuvių ūkininko sunkus gyvenimas, kuris leido 2 sūnų į mokslą ir abu liko išgamosi; vienas rusų - gudu, o antras, kunigas virto į lenkus. Tėvas iš to galiesčio mirė, o motina sūnūs siunčia ubagauti, ir nori atimti, nuo jos paskutinę dukterį, kuri dar motinai buvo ištikima ir išleisti už šlektas. Ši drama padarė gana gilią išpūdzį į žiūrėtojus.

Šioje dramoje ypatingai gerai vaidino poni Paušienė. Rodos kitoki negalėjo būti, jau ir tikroji Burdulinė, ji savo nudavimu daug ir žiūrėtojų pravigrėdė.

Pertraukose sakė elles keturias mažos mergaitės: Drigaitė, Daunintė, Čerėšaitė ir Petrašutė. Iš tų mergaitių matosi gera medžiaga, jeigu jas kas tobulins iki užaus, dar neturi nei po 10 metų, o jau apsirėškė nepaprastus gabumus ir meilė savo tėvų kalbos. Patartina tėvams mokinėti mažus vaikus lietuviškos kalbos ir gero rašto, nes kad ir šios mergaitės išmoko eiles iš knygų, bet kalbėt sunkiai lietuviškai kalba, o paugusios be abėjos nebeuorės lietuvištos, jeigu nebus pratamos, nuo mažens. Dar turiu pažymėti, jog puikiai griežė L. L. Benas pono A. Kuntvainio mokinamas. Jis dar nesena pradėjo mokinti, bet jau gana puikiai griežia.

Lewistono Vyčiai bus pamatas parapijos. 11 d. bal. "L. Vyčių" II. kp. laikė susirinkimą, kuriame nutarė daug svarbių dalykų invykdynti. Svarbiausiu yra tai, kad "Vyčiai" labai rūpinasi katalikų reikalais. Lewistone yra 800 lietuvių, o lietuviškos parapijos nėra ir neturi lietuvių kunigo, kuris galėtų juos aprūpinti dvasios reikalais. Tiesa kunigas lietuvis atvažiuoja čia, bet vieną sykį į metus, "Vyčiai" matydami, jog kitos katalikiškos draugystės tyli, suprasdami, jog miegant niekas nieko neduoda, ir, žinodami, jog čia parapija ir kunigas galės laikytis, pradėjo svarstyti tą klausimą nuodugnai, o kadangi čia ne vienos draugijos darbas, bet visų katalikų reikalas, tai Vyčiai išrinko du delegatų į šv. Baltramiejaus dr-ją, kurie tarsis apie tą dalyką ir, jei draugija sutiks, šauks visuotinę lietuvių susirinkimą ir pradės organizuoti parapiją.

Substėnas.

NEWARK, N. J.

Šio balandžio 25 d. vienai iš žymiausių Newark'e N. J., teatrų "Proctors Theatre" rengia tam tikrą vakarą, paskirdamas to vakaro pelną nukentėjusiems nuo karės lietuvių. Vakaras tę-

sis nuo 1 val. po pietų iki 11 val. nakties.

Pagėdaujama, kad patys lietuvių nepasigailėtų žygio pasirodyti tame vakare kuoskaitlingiausiai.

Minimas teatras "Proctors Theatre" randasi prie "Broad st.", ties "Park Place".

Komiteto narys,

Kun. J. Dobužinskas.

NEW PHILADELPHIA, PA.

8 d. balandžio tapo palaidotas a. a. Juozas Bendaravičius, kuris mirė pirmą dieną Velykų.

A. a. Juozas Bendaravičius buvo vienas iš žymiausių lietuvių Schuilkill pavietė, o gal ir viso Amerikoj (?). Per keliolika metų jis buvo raštininku Schuilkill pavieto teisme ir New Philadelphios teisėju.

Bendaravičius buvo didelis diplomatas, politikieji, geras tautietis ir doras katalikas. Ant laidojū pribuvo beveik visi teismo urėdininkai ir darbininkai. Nuo pat ryto ketvėgė New Philadelphiaios miestelis kuzdėjo žmonėmis, kurie pribuvo atiduoti paskutinį atsisveikinimą a. a. Juozapui Bendaravičiui. Salūnai ir kiti biznio namai viso miestelio iki pietų buvo uždaryti. Idant išreikšti mirusiam pagarbą, mokykla (Public School) uždarė, o vaikai ir mokytojos iškilmingai lydėjo lavoną į bažnyčią ir į kapus. Šimtai šio pavieto žymiausių svetimtautių pribuvo laidojūves. Šv. Kazimiero karėvių dr-gystė, kurios Bendaravičius buvo nariu, iškilmingai lydėjo į bažnyčią ir į kapus.

Paaukota keli gelių vainikai nuo įvairių viešųjų įstaigų ir draugijų.

Ten buvė.

PADŠKAVONIS

4 d. balandžio 1915 m. savo namuose, New Philadelphia, Pa. staiga persikrė su šiuo pasauliu narys 51 kp. S. L. R. K. A. Juozas Bendaraitis, kuris likosi palaidotas Saldž. Jėzaus Širdies kapinyne 8 d. balandžio. Kadangi laidojūves dalyvavo puikiai atskirų draugijų ir didelė minia žmonių, kuriems atskirai padėkot nerandu galės, todėl šiūmi išreikšiu savo gilią padėką visiems, kurie tik prisidėjo prie atidavymo paskutinio paratavimo a. a. Juozui Bendaraičiui. Ypatingą tariu ačiū kunigams: V. Matulaičiui ir V. Dar-giui; vargonininkams A. Gudaičiui ir A. Kvederui už iškilmingą atlikimą bažnytinių apeigų, draugystei šv. Kazimiero Karėviams už uolų sergėjimą vėlionio per 4 naktis; giminaitei Marei Radzevičiutei ir visoms mokytojoms bei mokytojams viešos mokyklos už gražų surengimą savo mokinių procesijos. Žodžiu, ačiū visiems, kaip pavieniams, taip ir draugijoms, kurie ar puosė vėlionio karstą gelių vainikais, ar išreikšė našlaičiams paguodos žodį, arba prisidėjo kokiū nors darbu prie pagražinimo išklmės.

Nuludusi Elena Bendoraitienė su šeimyna.

LIETUVIAI KITUR.

LONDONAS.

Londono lietuvių savam klubbe netrukus žada isteigti teatrą t. y. krutancius paveikslus.

Visą intaisyti reikia suvirš 40 svarų. Tam dalykui bus surinkti pinigai sumokėjus pajais (šėrais.) Jau beveik dabar reikalaujama suma pinigų esanti pajūnų sudėta. Paveikslai busia labai žingeidus ir pagaliaus išaiškina mi ką jie reiškia.

Šitas sumanymas, kiek patyriau, tai yra vien per mūsū vietinį kleboną, K. Matulaitį, sugalvotas. Kaip ten nebūt, bet lietuvių savo turės net ir teatrą, žinoma iš pradžių kaštuos vis kad ir daugias lėšų, tačiau ilgai nūni, tas viskas gal apsimokėti.

Duonos keptuvė "Birutė" gyvenuoja posenovei - vidutiniskai, kaip girdėt eina geryn, neblogyn. "Ūkės" draugija isteigta perreitalis metais nekaip gyvenoja.

Kalnaveritis.

LONDONAS.

Karės laike kai-kurios dirbtuvės pritruko darbininkų, dabar jau ir daugumas lietuvių gauna geresnių darbų, ir galima daugias uždirbti, pavyzdžiū cukraus dirbtuvėse ir kitur. Pirmiaus būdavo nesigirdėti, kad koks lietuvis ten dirbtų, bet dabar rusų pavaldiniai turi neblogą vardą tarpe anghų. Su austrijiečiais ir vokiečiais tai yra kas kita.

Bet šiaip viskas yra žymiai pabrangė. Bet žodžiu sakant čia gyvenimas tai dar neblogas.

Daugumas lietuvių po karės žada grįsti tėvynėn, jei tik rusai laimėsia, sako tai paprastas jungas... Karei prasidėjus man taip nurodo, kad daug iš mūsūkių šiek-tiek tautiška pradėjo susiprasti. Ir jau kad ir kiek ant susirinkimų klebono prašo kad paspasakotų apie "vaines", ir tt.

Galop turiu dar paminėti ir apie vieną svarbų atsibuvusį susirinkimą 21 d. kovo, ant kurio dalyvavo ir kunigas svečias A. Steponavičius. Žmonių prisirinko vis neperdaug už tat kad gavėnios laikai mat klube nėra taip pasilinksminimų, bet vis-gi dalykas kad šitas susirinkimas, tai buvo laikytas "Rutos" drangi-jos.

Po apsarvastymui draugijos reikalų, kalbėjo kunigas A. Steponavičius apie senovės lietuvių papročius apie tuo laiku buvusias kares. ir tt. ir tt. Kalbėjo apie valandą laiko ir gana indomiai. Kunigui A. Steponavičiui paibaigus kalbą ilgai plojo rankomis,

Galop mus vietos klebonas puikiai papasakojo apie dabartinę karę, ir kitus įvairius atsiti-kimus.

Kalnaveritis.

Jau išėjo iš spaudos 1 numeris

"Pažangos"

Literatūros, Mokslo, Politikos ir Visuomenės Menesinio Žurnalo

"PAŽANGA", eina tautiška-krikščioniškoje dvasioje.

"PAŽANGA" leidžia "Draugo" Bendrovė. "PAŽANGA" veda tie patys redaktoriai, kurie redaguoja savaitraštį "Draugą"

"Pažangos" Kalna

Metams \$3.00, pusei metų \$1.50 Atskiri numeriai po 25 c.

Adr.

Draugas Pub. Co.

1800 W. 46th Street,

Chicago, Ill.

REDAKCIJOS PASTABOS

TVIRKINIMO AUKOS.

Iš įvairių vietų gauname žinių, parodančių, jog lietuvių juodrankių organizacija plėtojasi ir, jog tos organizacijos veikimas kreipiamas ypatingai į lietuvių kunigus. Dar žiemą kun. Urbanavičius buvo bauginamas mirtimi, jeigu apsispyrėsi šioje klebonijoje. Po a. a. kun. Zebrio nužudymo emė gaudinti laisvą Kingstono, Pa. kleboną kun. Kudirką, reikalaujanti pristatyti paskirtą vieton pinigių. Iš kun. Šupinsko Wilkes-Barre's klebono pareikalauja laisvą net \$25,000. Worcesterio klebonas kun. J. Jakaitis gavo laisvą, kad jeigu jis nesiliaus iš sakyklos bare cėlikų, tai jį laukia kun. Zebrio likimas. Esame girdėję, jog buvę reikalauja pinigų taip pat iš kun. Petkaus ir kun. Saurasaičio.

13 balandžio Wilkes-Barre's teismas nutėis kalėjimui (nuo 11 iki 30 metų) jau antrą mėsų cėlikų karžygį Miką Petrikonį už metimą bombos ir kun. Kudirkos kleboniją Kingstono'e.

Skaudūs teismai, matyt, neimbaugina desperatų išauklėtų tvirkinančios spaudos ir išstūmtų iš lygsvaros.

Nėra namų be šūksnių. Nėra ir tautos bei visuomenės bei šiegių. Tik visi šitie atsitikimai, taip staiga apsirėišusieji, parodė per daug jau didelį mūsų visuomenės skaudulį, kuriam nelemta, matyti, greitai pagyti. Veltui mes pasitiktume Amerikos policijos ir teismų veikimu. Jie tēmys visuomet tik paviršių gyvenimo, ieškos prasakaltėlių, juos baus. Bet jie nesigilins į priežastis, gaminančias tokiuos išgamas. Čia priedermė pačios visuomenės, iš kurios jie kilo, tas priežastis su-sekti, jas išaiškinti ir organi-

zuoti veikimą, kurs siektų pa-čius giliuosius pamatus visuomenės gyvenimo.

Kas išauklėjo Kliaulėnus ir Petrikonius? Gal nemažai kalta jų kūdikystė, jų tėveliai, nepadėjusieji jų širdysna tvirtos doros pamato. Bet daug taip pat kalta žiaurios Amerikos aplinkybės, kurios iš po jų kojų išstūmė ir tuos doros likučius, kuriuos jie atsivėžė iš Lietuvos. Kalti visi, kurie juos trankė nuo dorinančios intekmės tikėjimo ir Bažnyčios, kalta geltonoji spauda, kaltos nedoros organizacijos, kalti salūnai.

Ir jeigu mums rūpi gydyti tą baisią gyvenimo žaizdą, mes turime nukreipti visą savo energiją į kovą su visomis tomis priežastimis, gindančiomis juodrankius — banditus.

Visuomenės pamatų griovikai dar nedaugelį tesuklaidino. Tautos didžiama dar tebėra sveika. Mūsų uždavinys ir yra apsaugoti visų pirmą tą didžiumą nuo doriško apu-vimo. Su kiekviena limpan-čia liga dabar elgiamasi tokiu būdu, kad neleidžiama jai plėtoties, užimti naujų plotų. Pati visuomenė injudina-dinama į kovą su užkretančiomis ligomis. Taip pat ir mūsų visuomenė reikėtų taip doriškai sutvirtėti ir susitvar-kyti (Bažnyčios, mokyklos, spauda, organizacijos ir k. d.) kad neperprisielti tvirkinan-čių bacilų. Ilgainiui gi, tau-tos kūniui sutvirtėjus, gal galima bus atgaivinti ir kai-kuriuos iš tų šiandieną jau ser-gančių.

SVETIMTAUČIAI APIE LIETUVIUS.

Šiame laike ypatingai svar-bu suteikti kuodaugiausiai ži-nių apie lietuvius plačiamui pasauliui. Tuo tikslu Vilniū-jė Lietuvių draugija nukentė-jusiems dėl karės šelpiti sudarė literatų sekciją, kuri sten-gėis supažindinti rusų visuo-

menę su Lietuvos padėjimu. Amerikoje lietuvių klausie-me svetintaučių laikraščiuose nors mažai, tačiau vis galima šitą užtikti. Informacijos bū-ros šakos prieš Lietuvį Die-ną buvo inteikti straipsniai visiems Chicago anglų laik-raščiams. Kai kurie iš jų pla-čiai mus paskelbė savo skaity-tojams, kiti gi vos tik forma-liškai paminėjo aukų rinki-mą. Plačiau apie mus rašė, kiek mes atsimeiname, "Evening Post", "Journal" ir "Herold".

Connecticutto ir Pensyl-vanijos laikraščiuose rašė ku-nigai Dr. Bartuška ir J. J. Jakaitis.

Nors Amerikos laikraščiuo-se ir reikia skelbti mums sa-vo reikalavimus, bet kur-kas reikalingesnis dalykas ir nau-dingiau yra skelbti savo rei-kalus Europos spaudoje. Ne-galime mes tuo nusiskusti. Gavome keletą iškarpų iš Ro-mos "Vera Roma" ir kitų, kuriuose rašoma apie lietuvių dabartinį padėjimą ir jų rei-kalavimus.

Už vis daugiausiai pasidar-buota Lietuvių Informacijos Biūro Paryžiuje. Jo rūpesniu atspausdinti sekantys straip-sniai:

"Le Matin" vas. 27, 1915 til-po ištisai ilgas L. I. B. pranešimas Šventam Tėvui apie vo-kiečių žiaurumus Lietuvoj.

"The British Review" vas. 1, 1915, tilpo ilgas 10 pp. straipsnis J. Gabrio apie Lie-tuvių ir Lenkų santykius (su žemlapiu).

"Daily Telegraph" vas. 2, 1915, tilpo ilga ištrauka iš J. Gabrio straipsnio "The British Review".

"Le Matin" vas. 13, 1915, tilpo straipsnis apie vokiečių žiaurumus Lietuvoj.

"Agence Havas" kovo 24, 1915, telegrafiskai pranešė vi-so pasaulio laikraščiams L. I. B. "dementi" protestą prieš vokiečių socialistų atstovo Ledebour'o kalbą Reichstago, bėk lietuviui žadą sukilti prieš rusus.

"Le Temps", "Le Matin", "L. Information", "Le In-transsigeant", "L'Humanite", "La Guerre Sociale" kovo 25, 1915 ir visi kiti Paryžiaus ir Prancūzijos laikraščiai ištisai atspausdino L. I. B. protestą prieš Ledebour'o kalbą.

"L'Intranssigeant" kovo 1, 1915, tilpo straipsnis apie vokiečių žiaurumus Lietu-voje.

"Paris Midi" kovo 2, 1915, tilpo straipsnis apie dabarti-nį Lietuvos padėjimą.

L. I. B. išleidiu kas savaitę biuletin'ies, apie Lietuvą, ku-riuos siuntinėja visiems Pran-cūzijos laikraščiams. Iki šiol tapo išleista 6 biuletinai. Di-duma jų tapo laikraščiu at-spausta. Beto L. I. B. išsiun-tinėjo visiems Prancūzijos laikraščiu redaktoriams pranešimą, prašydamas Lietuvos nebevadinti "šiaurine Lenki-ja", podraug buvo jiems pa-siųstos L. I. B. išleistos bro-šiūros, idant jie galėtų apsi-pažinti su Lietuva.

Pasėkmės buvo kuopikiau-sios, diduma laikračių jau nebevengia Lietuvos vardo.

Ypatingai reikia džiaugties, kad apie lietuvių pradėjo ra-šyti tokie intektingi laikra-čiai kaip "Le Temps", "Le

Matin" ir Havas telegrafo agentūra, kurios žiniomis naudojosi daugybė laikračių. Taigi negalime sakyti, jog mes visi snaudžiame. Bet tai dar mažai. Juk dabar yra la-bai patogu laikas tokiam dar-bui. Vėliau gal būti per vėlu.

ARGI TAI BŪTŲ LIETUVIAI?

Mūsų tautiškas apsieidimas toks didelis, kad nežino-me nei savo pavardžių kaip rašyti. Jei koks svetintau-tis mūsų pavardės paklausia, tai mes stengiamės ją arba at-sakyti taip, kad nei patys ne-suprantame, arba nuvelti su-lyg kokios svetintaučių pavar-dės. Mūsų bendradarbis pri-siuntė "The Cleveland Lea-der" bal. 12 d. 1915, No. 103, kuriame padota žinutė apie

lietuvių vakarą. Zingeidumo delei ištisai perspausdiname.

Lithuanians Give Play.

The Lithuanian Young Men's Dramatic Circle presented last night at Vanstar's hall, 7020 Broadway, the two-act drama, "Death or Strife". The cast included Anton Skampa, Victor Sip, Achac Sindelar, Carl Siomkhous, Peter Skriver, Thomas Mejkal, Fr. Swat, Anton Pachta, Fr. Spurny, Anton Rada and the Misses Frances Rous, Frances Mejkal, Henrietta Pumba, Martha Severa, Josephine Presypal, Mary Pilmaj, Helen Wonten, Joseph M. Skampa, dramatic instructor of the circle, was director and stage manager.

Zinutę perskaitęs kiekvienas pamastys, jog tai mišinys įvairių slavų, teutonų ir ro-mėnų tautų, bet kad būtų nors vienas lietuvis, nors antgalvis ir sako, jog tai lietuvių va-karas, niekas netikės.

Jei ne patriotizmo, tai nors savęs pagodojimo delei, rei-kėtų pareikalauti, kad pavar-dės būtų užrašomos teisingai. Su žmogaus pavarde, juk daug kas surišta ir ją reiktų tinkamai gerbti.

NETURI TAUTOS.

Neseniai Amerikos laikra-čiuose pasirodė pranešimas apie keistą savo rūšies atsitikimą, tai keliančią žydą.

Žinoma ne tą, kurį mes su-tinkame mytologijoje, bet tik-rą žydą. Jo vardas Nathan Cohen. Jis buvo pripažintas už silpną protį, kaip po netin-kantį gyventi Suvienytose Valstijose ir po dviejų metų čia buvimo buvo prispirtas keliauti iš kur atkeliavo. Jis išvažiavo į Braziliją. Bet ten apie jį sužinoję, užkėlė jam vartus ir privertė grįžti tuo pačiu laivu atgal. Sugrįžo į New Yorką. Čia jo neinleido, pasiuntė vėl į Braziliją.

Išvartas iš čia neturėjo nie-ko kito daryti, kaip grįžti at-gal į New Yorką, kame ir dabar tebegyvena.

Uždanga.

ANTRA SCENA (Regins — giria)

VYSNEVSKIS (greitai išbėga iš dešinės): Ką daryti? Negalima ištrukti. Jau ve-jasi. Kad tik kartą ištrūkus, daugiau ne-grisčiau. Mulks iš manes! Kodel nesu-silaikiau? Turėjau jo visus pinigus ir kam reikėjo jį užpulti?

PRANAS (už kulisi): Kur tas žmogžudys? Mačiau, kad čia bėgo. Vysiu iki pagau-siu. Kartą jau mane išvadino šunim, jį jį pamokysiu.

VYSNEVSKIS (klausosi): Eina kas! (slepia-si už karmo).

PRANAS (imbėga paskui): Rodos jis čia tu-ri būti. Aš jaučiu. Taip skauda galvą tartum kuolais dauž. Zingeidu — ar miegu, ar tikrai taip yra? Ne, dabar at-menu: tas nuodytojas Stotkus mane nu-girdo, o tas latras Vysnia nužudė Kazu-ką. Žmogžudys! Turiu jį surasti ir nu-daigoti, kaip pasiutusį šunį. (virsta): Te-sučiūpsiu jį — tuoj užsmaguosiu. (girdi šlamėjimą): Kas čia eina — žvėris ar gy-vatė?

VYSNEVSKIS: Velnio neštas ir pamestas! Dvėsk, gyvuli! (šaukia tušiu revoliuon).

PRANAS: Nei nematau! Pirmiau tave nu-daigosiu. (griežia jį, parverčia, užvirsta ant jo ir muša).

VYSNEVSKIS: Leisk mane, nes dingai pa-našiai kai Kazukas!

Toliau bus

lietuvių vakarą. Zingeidumo delei ištisai perspausdiname.

Lithuanians Give Play. The Lithuanian Young Men's Dramatic Circle presented last night at Vanstar's hall, 7020 Broadway, the two-act drama, "Death or Strife". The cast included Anton Skampa, Victor Sip, Achac Sindelar, Carl Siomkhous, Peter Skriver, Thomas Mejkal, Fr. Swat, Anton Pachta, Fr. Spurny, Anton Rada and the Misses Frances Rous, Frances Mejkal, Henrietta Pumba, Martha Severa, Josephine Presypal, Mary Pilmaj, Helen Wonten, Joseph M. Skampa, dramatic instructor of the circle, was director and stage manager.

Zinutę perskaitęs kiekvienas pamastys, jog tai mišinys įvairių slavų, teutonų ir ro-mėnų tautų, bet kad būtų nors vienas lietuvis, nors antgalvis ir sako, jog tai lietuvių va-karas, niekas netikės.

Jei ne patriotizmo, tai nors savęs pagodojimo delei, rei-kėtų pareikalauti, kad pavar-dės būtų užrašomos teisingai. Su žmogaus pavarde, juk daug kas surišta ir ją reiktų tinkamai gerbti.

NETURI TAUTOS.

Neseniai Amerikos laikra-čiuose pasirodė pranešimas apie keistą savo rūšies atsitikimą, tai keliančią žydą.

Žinoma ne tą, kurį mes su-tinkame mytologijoje, bet tik-rą žydą. Jo vardas Nathan Cohen. Jis buvo pripažintas už silpną protį, kaip po netin-kantį gyventi Suvienytose Valstijose ir po dviejų metų čia buvimo buvo prispirtas keliauti iš kur atkeliavo. Jis išvažiavo į Braziliją. Bet ten apie jį sužinoję, užkėlė jam vartus ir privertė grįžti tuo pačiu laivu atgal. Sugrįžo į New Yorką. Čia jo neinleido, pasiuntė vėl į Braziliją.

Išvartas iš čia neturėjo nie-ko kito daryti, kaip grįžti at-gal į New Yorką, kame ir dabar tebegyvena.

Uždanga.

ANTRA SCENA (Regins — giria)

VYSNEVSKIS (greitai išbėga iš dešinės): Ką daryti? Negalima ištrukti. Jau ve-jasi. Kad tik kartą ištrūkus, daugiau ne-grisčiau. Mulks iš manes! Kodel nesu-silaikiau? Turėjau jo visus pinigus ir kam reikėjo jį užpulti?

PRANAS (už kulisi): Kur tas žmogžudys? Mačiau, kad čia bėgo. Vysiu iki pagau-siu. Kartą jau mane išvadino šunim, jį jį pamokysiu.

VYSNEVSKIS (klausosi): Eina kas! (slepia-si už karmo).

PRANAS (imbėga paskui): Rodos jis čia tu-ri būti. Aš jaučiu. Taip skauda galvą tartum kuolais dauž. Zingeidu — ar miegu, ar tikrai taip yra? Ne, dabar at-menu: tas nuodytojas Stotkus mane nu-girdo, o tas latras Vysnia nužudė Kazu-ką. Žmogžudys! Turiu jį surasti ir nu-daigoti, kaip pasiutusį šunį. (virsta): Te-sučiūpsiu jį — tuoj užsmaguosiu. (girdi šlamėjimą): Kas čia eina — žvėris ar gy-vatė?

VYSNEVSKIS: Velnio neštas ir pamestas! Dvėsk, gyvuli! (šaukia tušiu revoliuon).

PRANAS: Nei nematau! Pirmiau tave nu-daigosiu. (griežia jį, parverčia, užvirsta ant jo ir muša).

VYSNEVSKIS: Leisk mane, nes dingai pa-našiai kai Kazukas!

Toliau bus

Zydų prieglaudos draugi-ja pareikalavo ištirti Coheno proto stovį. Jei jis ir nebū-tų buvęs silpnapročiu, tai be-vazinėdamas 10 mėnesių ant-marių jis galėjo juo palikti.

"Keliantis žydas" už-mokėjo 45 dolerius už laiva-kortę, su kuria jis išvažinėjo 33740 mylių.

Kitas panašus atsitikimas yra Chicagoj su lenku lepruo-čiu, kuris taip pat yra blaško-mas iš vieno ligonbučio į kitą. Zadamą gražinti į Lenkiją, bet klausimas kas jo ten laukia. Yra mat žmonių be tėvynės.

SUMAŽEJO ATEIVIŲ SKAIČIUS.

Peržiūrėję ir sulęgnę atei-vių skaitmenis šių metų su pir-mesnių, pasirodo didelis skirtumas. Viso vasario mėnesy-jė atkeliavo 18,704 žmonės, sausio m. 20,684. T. y. vasa-rio mėnesyje beveik dviem tūkstančiais atkeliavo mažiau, negu sausio mėnesyje. Skir-tumas pasirodys didesnis, jei mes atsiminsime, kad praėjusiais metais artinantis pava-sariui ateivių skaičius augo, vietoj mažintis, kaip ši metį.

Vasario mėnesį pradėjusiais metais atkeliavo 57,115, kovo gi mėnesį 108,963.

Labiausiai išėivystė napuo-lė iš Vengrijos. Vasario m. atkeliavo tik vienuolika žmo-nių, praėjusiais metais tuo pačiu laiku atkeliavo 6,696.

Po vengrų seka Rusijos ir Lietuvos ateiviai, kurių atke-liavo tik 159 žmonės, vieton 9,697 pernai atkeliavusių.

Taip pat labai sumažėjo atei-vių skaičius ir iš kitų kariau-jančių valstijų.

Karės andra, mat sustabdė išėivystę. Amerikiečiai mano, jog tai tik laikinas apsirėiš-kimas, kare pasibaigus, pa-sak jų, išėivystė taip pakil-sianti, kad net atlyginsianti už tokį mažumą dabartinio lai-ko. Sunku tečiau su tuo su-tikti. Ypatingai delto, kad kare užsibaigus, žuvus to-kių daugybei jaunų vyrų, ku-rie labiausiai tikė keliauti i

svetimas šalis. Beto kiekvie-na šalis liks išardyta taigi, žinoma, bus reikalingos pėr-jėgos atstatyti. Tai daug prisidės prie išėivystės sustabydymo.

SEKLŲ — SEKLŲ.

Iš "Rygos Garso" sužino-me dar vieną pavojingą karės pasekmę. Tai stoka sėklos laukams sėti. Kun. J. Tumas rašo:

Vyrai iš kur imsite sėklų kad jų nėra nei Ukmergės nei Zarasų pavietuose. Nėra nei Kuršė, kurs vargu bau ir sau užteks. Nėra nei artimosiose gubernijose Vitebsko, Gardi-no, Vilniaus?

Čia šnekama ypatingai apie Suvalkų rėdybę, bet negeriau-juk ir kitose Lietuvos gubernijose. Visur žiūri badas į akis, kas bus ateinančiais metais, kad laukai paliks ne-sėti?

MOKYKIMŲ SAVOSIOS KAL-BOS.

Gerbiamoji p. Bulotienė, pada-vusi feljetoną "Lietuvos Ži-niose" (No. 3) apie Alvitę ne-laimės, va kaip užbaigė savo raštą "o punkte (Alvite) juk tėra du studentai, o visi kiti su universiteto mokslu".

Perskaitęs panašią žinią, žmo-gus kone tik pasidžiūgi tuom kad į Alvitą atvyko universiteto moksas. Neveltui tat sakoma, kad nėsama gero be blogo. Re-gis, kad ačiū karės nelaimės, Lietuva susilaukė universiteto Alvite.

Nemanydamas užgauti p. Bu-lotienės, vis-gi negaliu nepatė-tyti, kad mūsų kalbą daugiausia dalko, nemokantį jos kaip pridėra mūsų intelingiai.

Būdami moksus, savaimi, jie turėjo prisigerti visokių sla-vizmų, latinizmų ar germanizmų, kuriuos mūnai kaip kokią rasodą nenoromis jie daigina Lietuvos dirvoje ir lietuvių žmonelių tar-pe. "Visi kiti su universiteto mokslu" yra tai grynas rusiciz-mas "wsie proėje s universit-akim obrazovaniu", pasakys ru-sas. Ką lietuviui prideretu iš-versti "visi kiti universitetai baigė, ar universiteto mokslus išėję".

Napažėdžiant p. Bulotienės, žiokius ar tokius mokslus išėju-sios, kaip jaunai moteriškai patarčiau, jai sulęg išgalės ko-nadaugiausia kalbėtis su lietu-vėms — kaimietėmis, kitokių kalbų nemokančiomis, nesa to-kiuo tik būdu jina gerai išmoks savo gražios protėvių kalbės.

"Lietuvos Žinioms", kad nepri-pratyti mūsų jaunonėms, prie nelietuviškų išėirėškimų, kaip tik prideretu išėisvėnti, klaidas kas link kalbos, savo korespon-dentų. Ar-gi gerb. Redakcija neturėtu savo darbininkų, tarpe tinkamo žinovo!

Senis.

"KELEIVIO" TIESA.

"Keleivis" (No. 14) rašo, kad žmogžudis Montvydas tai esąs tautietis — katalikas. Jo katali-kybė prirodyti tasai laikraštis suranda ir argumentų, kurie, kaip ir visi "Keleivio" argu-mentai, yra ir ciniški melagingi. Kokiais argumentais kariauja "Keleivis"? Melagingais liūdymais tikro žmogžudžio broliuko žinomo Montvydo-Antonovo ir kitų tolygių draugelių. Cilikiai daro kaip anai eiginas, ką savo "nekaltybei" prirodyti šaukėsi į liudininkus eiginą, eiginukus ir visą savo padermę. Tarp "Keleivio" argumentų netrūksta tikrai eiginų ir labai juokin-gų. Girdi Montvydas drangavęs su katalikais, lankėsis krikšty-nose, vestuvėse tai argi ne aišku, kad buvęs kataliku! O kas gi nežino kad ir "Keleivio" redak-toriai turi santykius su katali-kais, lankosi vestuvėse, krikšty-nose. Tad reikalui prisijėjus ir juos galima bus katalikais pava-dinti. Ar ne taip! Bet ištiesu koks iš Montvydo buvo katali-kas! Gal kad bažnyčioje buvo krikštytas? Bet ir "Keleivio" redaktoriai turbūt krikštyti! Tie-sa esama šnekų, kad vienas iš jų iš žydų esąs kilęs, kitas kad neseniai dar žydų tikėjimą pri-ėmęs, bet tai turbūt tik toliokos žekos. Nors tiesą pasakius ję

"SUSAIDĖS MITINGAS".

Monologas.

(Didelis kambarys. Viduryje stolas, ke-letas kedžių. Šienos apbūnčios vaizdeliai. Uždangai pasikėlus prie stalo sėdi jauna mergina ir siūvinėdama ant drobės kalbą).

Apvažinėjęs nemažai Amerikos miestų ir miestelių atsibaladojau į miestą N. N. Jokių giminių, draugų čia neturėjau (išpaletngva). Pirmiausia, sakau, reikia susisiekti kur čia yra lietuviška "bučernė". Po gero pusva-landžio suradau tą lietuvių informacijos bū-rą — "bučernę" ir linksmi (šypsosi) inėjau į vidų. Sužiūro į mane (nusigandus) visos tos bučernės lankytojos; nuo galvos iki kojų ap-žiūrėjo, net šurpuliai mane nukratė. Paskiaus priėjo prie manes kelios moterėlės ir klausia: "Iš kokios "citos" tamsta atvažinai, kuo už-siimi, ar žėnota ir tt." Ant galo gerai iš-sipaskoję susidrangavome ir jaučiamsi kaip namie. Pirmuočiausiu dalyku mano naujos "frendės" patarė man į draugiją įsirašyti, nes toje "cijoje" visos susiorganizavė ir pri-guli į susaides.

Na, nedėlios sulaukus, nusivedė mane "frendės" ant vienos "susaides mitingo". Nespėjau dar į svetainę kojos inkelti, jau pa-stebėjau, kad prie didelio stalo ratu sėdi susaides valdyba. O pačioje svetainėje it žy-dų sinagoga ūžia. Tik ir girdisi balsai: "Hei, mis Megi, koman, kur nuėjai?" "Sidaun, plys". "Kur mūsų prezidentė dingo?" Su-sirado visos. Mano draugė Baltruviene tik capt (kruptelėjus) mane už alkūnės ir marš prie stalo. Pirmininkė metus akimis ant ma-nės marmutėlę: "oh, dats orait", ir apžiū-rėjus mane nuo galvos iki kojų, užklausė ar aš būsiu ištikima, o i Baltruviene atsisukus, pažnybdomis klausia: "Ar mūsų partijos?"

"Šiur, kad mūsų", atsako Baltruviene, aš ją "pafiksisiu", atsisukus-gi prie manes pa-sakė: "Orait, eik sėsties". Nudėlinau ir kampa ir nekantraudama laukiau, kada-gi mane perstatis narėms ir kaip jos mane priims. Ant kedės susirangius sėdžiu ir žiūrin, kaip čia ceremonijalus atlieka "susaides" narės. Taip ūmai (kelis syk praedima per sceną) "jok tai kriminališkas prasikaltimas, kaip ji driso pirmininkės augštybę pažėminti, reika-turgu varomą: "Tai jus manote, kad aš nedirbu, aš kovoju kiek galėdama ir įmany, itaip mes revoliuciją moterų suksime. 5 dol. baumsės ir balsas atimtas ant visų metų, o jei manes vis neklamuote, rugojote, kad preziden-tė kepturėn amandžia. Gana! Viską mesiu po fiti" iš mūsų susaides. Mums tokių sufragie-žimts cybukų ir "susaide" subankrutysiu ir

žinote, jus pakvaišėlės, kad tokios kitos fai-mios prezidentės ir negausite.

Sekretorė Petronė taip pat nukvitys, ji mano frendas, mes "nekėrinam". Po tų kar-ščių Megi apsiaverkė. Taip atrodė man bai-siai tos visos kovos, kad pribėgus prie Bal-truviene klausiu: "Misele, ar ji socialistė, kad visos kovon šaukia?" "Ne", atsako ma-no draugė, ir tu šiarap, užgers Megi tuoj \$5.00 gausi pabaudos". Jau (kaip ir nuliūdus) buvau bešėimanti, tik mano draugė nutvėrė mane už skverno ir tempia atgal. Pasilikau.

Pykšt, pykšt plaktukas į stalą. "Šiarap ju, ju šiarap", žvimbia svetainėje. Aprimo šiek-tiek. Pirmininkė ir vėl kalba: "Pas mus dabar yra ligonės. Trims iš jų pašalpa išmo-kėsiu, o ketvirtajai išgraužk, kam mūsų par-tijos nepalaiko". Niekas nei išsižioti neiši-žiojo.

Toliaus p-ni Megi praneša visoms narėms, kad visoms reikės pasirašyti ant kokių tai svarbių dokumentų. Ir vėl pakilo ermdieris. Ant galo atsikelia jauna moteriškė ir prašo balso. "Bus audra", nusigandus sau manau. Pirmininkė skersai pažiūrėjus į tą moteriškę šiaip pasakė: "Vell, ir kam tau reikia to balso, tu nieko nežinai, o gal tu jau nebe-nori prigulti prie mūsų partijos, "anivei", tu jau paklydus". Ir čia kas per monai (užsimasto) karštai kas tai jų per toji partija". "Duo-ti, duoti balsą", rėkia dauguma "susaides" narių. "Neduoti, nereikia, streikus mat čionai kels, nutilkit, ragėnos", rėkia kitos. Davė ant galo ir jai balsą. Ši atsistojus ir porina: "Gerbiamosios argi mes galime ant visų pre-zidentės reikalavimų pasirašyti, juk mes ne kokios ten vergės. Pagalios ir kas nusinė, kaip Kaitis socialistišką banką ir vis mes tylėsimė. Aš nesutinku".

P-ni Megi (rankas suimdama ir galvą kraipydama) tik ūmai pamėlynavo, paskui pažaliavo, po to nubalo, o jos raštinnikė apal-po. Ar taip", suriko pirmininkė, aš jums", ir plaktukas lyg piktą dvasių apimtas tik ka-barkšt, tik kabarkšt po stalą. Iš baimės (la-bai sujūdinta) nepasijutau kaip ant grindų atsitupiau.

"Gerbiamosios", būbinėja pirmininkė, "jok tai kriminališkas prasikaltimas, kaip ji driso pirmininkės augštybę pažėminti, reika-lauju jai smarkiausias ir didžiausias baumsės, itaip mes revoliuciją moterų suksime. 5 dol. baumsės ir balsas atimtas ant visų metų, o jei manes vis neklamuote, rugojote, kad preziden-tė kepturėn amandžia. Gana! Viską mesiu po fiti" iš mūsų susaides. Mums tokių sufragie-žimts cybukų ir "susaide" subankrutysiu ir

kas", šaukia poni Megi. Sumišimas sukilo, vienos rėkia "ur", kitos "nereikia", trečios šaukia "šalin". Nežinodama dalyko, išvertus a-kis žiūrin, tik šmakšt, kaip durs man į panosę Baltrienė, nei nepajutau, kaip abi rankos skri-ste skrido ore. Baumsė priimta. Stebėklai, manau, ir dar laukiu didesnių atsitikimų.

Ineina i svetainę gražus jaunas vaikas (meilias) plaukai garbanuoti, akys juodos, drabužiai sulęg paskutinios mados. Visos "susaides" narių akys, kaip ugnimi vaikiną apžėrė, rodosi sudėgino jį. Bet kur tan, (nusi-stebedama) drąsaus būta. Skambiu balsu pra-šo "susaides" neužmiršti tautos ir šelpiti sa-vo brolius nuo karės nukentėjusius. Daugu-ma narių pradėjo savo mazgelius čiupinėti ir sidabriniai suskambėjo, tik mūsų "susaides" viešpačio ir vėl plaktukas supyskėjo ir jam jina taria: "Aš jums parodysiu tautą, va-giliai, apgavikai, lauk iš mūsų "susaides". Ir vėl "drakas" pakilo.

Šiek-tiek apsimalk

praeitis niekam nežinoma ir labai neaiški. Ir retas iš jų savo tikrą pavardę neįsako. Žodžiu sakant, Bernardas Montvydas yra tokiu pat kataliku, kaip Gegužis. Michelsonas, Bagočius, tikras žmogūdzio brolis žinomas Antonomas ir kiti cecilikai.

Aš esu tikras, kad jeigu kuriam iš tų ponaičių atsitiktų nelaimė susikompromituoti kokių darbų, kaip kad Kianlėnui ir Montvydui atsitiko, tai visi socialistai šauktų šauktų, kad Michelsonas, Gegužis esą tikru tikslu katalikai. Ir argumentų priparodymui jiems nepritrūktų. Dargi geresnių nei dabar prirodo mūsi Montvydo katalikybės. Juk pirmas iš jų (Michelsonas) sakosi esąs ne kokio rabinio tikvykupo brolis. Kitas-gi (Gegužis) kas dieną savo kromelyje apsikarstęs škaplieriais, rožančiais paties, girdi, šv. Tėvo pašventytais, aiškina žmonėms apie atlaidų brangumą. Tai toki tikri katalikai yra Montvydai, Michelsonai, Gegužiai, Bagočiai, Kianlėnai.....

R. K.

S. L. R. K. A. REIKALAI.

30-TAS S. L. R. K. A. SEIMAS.

Sulyg 29-to seimo nutarimo S. L. R. K. A. 30-tas seimas atsisub 1-2 ir 3 d. birželio mėn. 1915 m. Scranton, Pa. Sulyg konstitucijos XIII straipsnio kiekviena kuopa, turinti ne mažiau 20-ties pilnų narių turi tiesią siųsti seimam vieną delegatą; didesnis gi kuopos vieną nuo kiekvienos 50-ties narių. 29-to seimo nutarimu delegatai gal būt visų skyrių nariai (išėjusieji vaitų sk.), išbuvusieji ne mažiau 6 mėnesių prie Su-mo, naujos gi kuopos turi tiesią siųsti delegatą nors ir nebūt 6 mėn. nuo sudarimo kuopos. Ren-giamas seimam malonėse, gerbiamos kuopos, apsvaistytai šiuos įnešimus 30-am seimui:

- 1) Savo organo įsteigimas.
- 2) Užlaikymo organo bei Centro raštines kartu su Tautos Centais ir Našl. Fondu mokėti po 10 centų kas mėnuo į Centro kasą, šeimynų gi nariams kam organas nereikalingas po 5 centus kas mėnuo.
- 3) Sulyg kai kurių valstijų reikalavimų suliginti narių mokesnis sulyg amžiaus, kad visi dabar esantieji I-mo skyriaus nariai, persikelti į aukštesnius laipsnius pomirtinių skyrius kuo sau padarytų gerą ir visos klijtės kaslink suliginimo mokesnis išnyktų.
- 4) Užlaikyt apmokamą Su-sivienijimo organizatorių arba keliaujančių agentą.
- 5) Kad kiekvienas Su-mo narys ar naujai prisirašęs įmokėtų nors po 1 centą ant metų į Su-mo stipendijos fondą.

Gerbiamos kuopos, apsvaistę savo susirinkimuose virš paskelbtus klausimus malonės išreikšti per organą savo mintis.

Su augšta pagarba

K. J. Krušinskas,

PADĖKONĖ S. L. R. K. A.

Elizabeth, N. J.

Kovo 23, 1915.

F. Burbui, Kasininkui Gerbiama tamsta:

Duodu žinoti, kad priėmiau čekį vertės \$150.00, kaip pomirtinę už savo moterį Oną Goinienę, kuri mirė 13 d. vasario 1915 m. Esu labai dėkingas ir žinau kad Susivienijimas sakau yra naudingiausia organizacija kiekvienam lietuviui katalikui.

Prie progos pranešu, kad Ona Goinienė paėjo iš Saliamos kaimo, Gudelių gminio, Suvalkų gub. Išbuvo 15 m. Amerikoj. Mirė nuo paliko nuliūdusiais, vyrą ir ketetą vaikūčių.

M. Goina.

Mūsų Dirva.

KAIP APSISAUGOTI NUO ISNAUDOJIMŲ.

Beskaitant "Draugo" 14 numerį užėjau darbininkų skyriuje "Mūsų Dirva" tūlo Darbininko žmogaus nusiskundimą ant bosų ir salūnų, kurie prie kiekvienos progos išnaudoja darbininkus. Teisybė parašė Darbo žmogus, aš patiesu matęs ir patyręs salūninko ir dirbtuvės bosą nedorus pasielgimus. Tikrai, mano nuomone, negalima pilnai kaltinti bosų ir salūninkų už darbininko išnaudojimą.

Nemaža prie to prisideda ir patys darbininkai. Niekas darbininko neverčia eiti į salūną nei bosui kyšius davinėti, jeigu pats iš savo liuosos valios to nedarytų. Mūsų darbininkai ligšiol nekaip apšvietime buvo pakilę, organizacijų darbininkų, ypač pas lietuvių trūksta, taigi kiekvienas darbininkas elgiasi kaip jam atrodo geriau. Duguma iš jų, kad geriaus intinkus bosui, ir gavus geresnį darbą duoda bosams kyšius ir girdo juos prie kiekvienos progos salūne. Žinoma bosas prapanta ir mano, kad vienas duoda, kodel-gi kitas negalėtų, taip ir įvyksta tarp darbininko ir bosų pinigine ir salūninė sutartis. Darbininkai stengiasi bosui intinkti del trijų priežasčių: 1. kad darbtį gauti; 2. kad pasirodyt bosą akysna už kitus geresnius; 3. kad gautų geresnį darbą. Taip darbininkai bosus paikindami, patys atsiduria nelabai smagiame padėjime, nes visą uždarbį prisieina išleisti savo geradarių česniams ir patiems ne kiek lieka savo gyvenimo reikalų aprūpinimui. Aišku, kad patys darbininkai kalti iš dalies savo nelaimėse. Kiekvienas norėdamas geresnio ir pelningesnio darbo, išsivelia į tokias pinkles, iš kurių ir norėdamas nebegali išsprukti. Nevissados kyšių davinėjimas, kaip matome, pasiekia savo tikslo. Yra daug darbininkų, kurie niekam nieko neduoda, bet per savo darbštumą gauna geras vietas dirbtuvėse, ir darbdaviai juos labiau vertina, negu tuos, kurie stengiasi sau darbą nupirkti doleriu, arba "viskės" bonka.

Geriausias būdas darbininkui išsipaikinti iš tų visų bosų ir salūninkų pinklių, tai nieko bendro su jais neturėti. Jeigu visi darbininkai, ingiję daugiau supratimo, atsisakytų kyšių mokėti ir salūnuose bosus girdę, niekas negalėtų juos priversti tai daryti, ypač kad tas yra priešingu šalies įstatymams. Išvyk, žinoma, bosai ir salūninkai stengiasi kiek galėdami kenkti darbininkams, bet, ką-gi jie padarytų tai milžiniškai darbininkų miniai, be kurios negalėtų būti dirbtuvės? Su laiku tas viskas prisigis ir jokių išnaudojimų iš tos pusės negalės būti, darbininkui susipratus.

Vienas mano pažįstamas lietuvis darbininkas šiaip man pasakojo apie savo Amerikoję darbą: "13 metų esu išdirbęs šioje šalyje ir ne vienoje dirbtuvėje prisistėjo man darbuotis. Per visą tą laiką nei vieno cento nesmi išleides bosų užpirkimui, bet kad tas blogai atsilieptų į mano darbą negaliu pasakyti. Nei vienos dienos nebuvau be darbo. Su bosais neturiu jokios bičiulystės. Užmokėsis kaip kada siekdavo ir augštos sumos, neretai uždirbdavau ir savaitę kelis dešėkus dolerių". Tas pasako-

jimas man ding parodo, kad visi darbininkai galėtų apsieiti be bosų ir salūnų, tikrai mes darbininkai susipraskime, tverkime savo organizacijas, daugias pasirūpinkime savo reikalais; geriaus sutvarkę savo reikalus, nesibijojime taip labai ir bedarbių nes vienybėje — galybė. Sulausime sau šviesio rytojaus, jeigu dirbsime. S. M.

KO DARBININKAMS TRUKSTA.

Neseniai viename "Draugo" numerio p. Darbininkas nurodo, kad Rusijos darbininkų gyvenimo sąlygos daug geresnės, negu Amerikos. Rusijos darbininkai mažiau išnaudojami ir nesulyginant aukščiau pas juos pakilę organizacijos darbas.

Apsvarščius gerai tą apsi-reikimą prieini prie to išvedimo, kad priežastis Rusijos darbininko geresnio padėjimo glūdi tame, kad jie labiau susipratę už čionykščius darbininkus. Kad tikrai taip yra, mums parodo įvykiantieji streikai Amerikoj ir Rusijoje. Rusijos darbininkams susireikavus labai mažai arba ir visai nesiranda streikaučių, nežiūrint net į tai, kad ten darbininkų organizacijos atstoriai persekiojamos ir Rusijos valdžia žiūri ir streikaučius, kaip į maištininkus ir smarkiai juos persekioja. Tačiau Rusijos darbininkai, priėjus reikalui, veikia bendrai ir nežiūrint tų visų valdžios žiaurumų nemažai iškovoja pagerinimų savo vargingame padėjime.

Amerikoj, kur plačiai kalbama apie laisvę ir leidžiamas viešai kiekvienam svarstyti savo reikalus, šaukti susirinkimus, be jokių iš valdžios pusės kliūčių, pasirodo, kad darbininkų judėjimas nukrypo kiton vėžen. Jei ir pasi-taiko Amerikos darbininkams kur nors be didesnio vargo išgauti sau geresnės darbo sąlygos, tai paprastai delto, kad patys darbdaviai prie to prielankiai atsinešę. Dažniausiai gi reikia darbininkams padėti daug laiko, darbo ir pastangų, pakol jie priverčia kapitalistą nusileisti. Neretai toje kovoje beudas darbininką gniaužia ir net kraujais toji kova apsisako.

Dabar kyla klausimas, kodel gi tų streikų negalima laimėti ramiu būdu, be susir-mimo su policija? Atsakyti labai lengva. Tai mūsų streiklaužiai kalti. Kasgi tie streiklaužiai? Tie patys darbininkai, streikuojančių draugai, o gal ir giminės.

Pabandyti paaiškinti delto atsiranda mūsų tarpe streiklaužiai, kurios gi tos priežastis, kurios priverčia tuos pačius darbininkus, vie-tol draugams streikuojantiems pagelbėti, užimti jų vietas dirbtuvėse. Iš daugybės priežasčių prisiešu čia keletą: 1. Amerikos darbininkai nepa-sitiki savo organizacijomis ir net bijosi jų, neretai salūnaisi; 2. Amerikos darbininkai susideda iš visokių tautų žmonių, kurių tarpe žymus bausis neapsikentimas; 3. Kalbų skirtumas, nepažinimas vietinės anglų kalbos; negalėjimas bendrai aptarti savo reikalų; 4. Nesirūpinimas šalies politika; 5. Labai išsila-tinusi darbininkų tarpe varto-jimas svaigalų; 6. tik svar-besiosios priežastys, yra dar šimtai kitų. Visus vienu sykį sunku nurodyti.

Tūlas tvirtina, kad kapitalizmas po draug su kapitalizmu

apsupta valdžia yra visų darbininko vargų šaltiniu. Palieka me nuosalyj tuos tvirtinimus. Mums užtenka ir to supratimo: pakol doleris užima žmonių gyvenime pirmutinę vietą, neišnaikinsi kapitalizmo, galėsi jo išvaizdą pakeisti, bet kas iš to. Kokioje jis formoje neapsigventų tarp mūsų bus žiaurus ir kruvinas, nenuveiks jo ir geriausi šalies valdžios tvarka ir įstatymai.

Negalimu yra dalyku trumpu laiku pašalinti iš žmogaus gyvenimo tą svarbą dolerio ir prie jo prisirišimą, negalima taip-pat ir kapitalizmo vienu rankos pamojimu nuversti nuo jo auksinio sosto. Darbininkas, kovodamas su kapitalizmu neturėtų prie to kovos taikyti revoliucijos būdus, bet pirmiaus turėtų pažvelgti į savo trukumus ir, pataisius kas taisytina, žinoma, ne pagal kai kurių mūsų karštagalvių nustatytą programą, bet pagal doro ir sutinkančio su žmonių reikalavimais būdo.

Nepadės dalykų keiksmai, kaip jie nebūtų griausmingi, neišvengsime mes kapitalizmo, streiklaužių ir vargo, kol nenusikratysime nuo savo sprando neprašytų darbininkų užtarėjų ir patys nepradėsime valyti savo užgausias dirvas. P-as.

IS DARBO SRITIES.

PO DVIEJU METU STREIKO GRĮŽTA, PRIE DARBO.

500 mainierių Fort Smith mieste, Arkansas valstijoje, po dviejų metų streiko sugrįžo prie darbo ant naujai nustatytų sąlygų, kurių priimtos ir patvirtintos kaip darbininkų taip ir darbdavių atstovų.

20,000 DARBININKŲ STREIKUOSIA, PRIEŠ KARĘ.

New Yorko tarptautiški darbininkų organizacijų vadai stengias išvesti į streiką 20,000 unijinių amatininkų, kad greičiau užbaigti Europos karę. Central Federated Union organizacijos sekretorius Ernest Bohm tvirtina, kad streikas turės įvykti ir pasiseks.

ATIDAVĖ DARBININKAMS DIDELĘ DIRBTUVĘ.

Bostone, Mass. išdirbta kooperacijos planas, sulyg kurio Denison Manufacturing Co. firma, vertės 5,000,000 atiduota, šios dirbtuvės darbininkams. 2,000 darbininkų turės teisės gauti pelną nuo tos bendros kooperacijos įneigų. 2,000 darbininkų, kurių metinis uždarbis siekė 1,200 dolerių kiekvienam gaus akcijas, suteikiančias jiems teisės prižiūrėti kooperacijos reikalus.

STREIKIERIAI DIRBS ANT FARMŲ.

Bridgeport, Ohio. Streikuojantieji mainieriai rytinėje dalij Ohio valstijos mano eiti dirbti ant farmų Belmont paviete, kur juos kviečia vietiniai fermeriai. Galės nors svarbiausius savo reikalus aprūpinti, gavus naują užsiėmimą.

TELEGRAFISTĖS DIRBS 8 VALANDAS.

New Yorko telegrafistės nuo šio laiko dirbs tik 8 valandas į porą, vieton devynių. Tą pagerinimą įvedė The Western Union Telegraph Co., kurioje dirba apie 2000 moterų.

CHICAGOS PIENININKAI IŠLAIMĖJO.

Pieno išvežiotojai dirbantieji prie Chicago pieninių nestreikuos, nes darbdaviai patenkino jų reikalavimus. Išvežiotojai pieno reikalavo vienos liuosos dienos savaitėje. Po ilgų tarymas pieninių savininkai sutiko išpildyti tą teisingą pieno išvežiotų reikalavimą.

MOTERŲ DIRVA.

APIE SKONĮ APRĖDALUOSE.

Mūsų moterys ir merginos, ypač atvažiuosios iš Lietuvos, mėgstą rėdyties pagal (kaip joms išrodo) paskutiniją madą... Na, nieko čia blogo, "jei esi Ryme, daryk, kaip rymiečiai daro", bet jeigu jau sekti kitataučių madas, tai kodel nesekt jū ir skonį? Štai gatvėkaryje arba kur kitur iš visų moterų, tuojaus pažinsi lietuvi — dažnai šilkuose, bet koki aštria rėkiančia spalva! Skrybėlė — nepritaikinta nei prie amžiaus, nei prie veido, apdėta plunksnomis, gėlėmis, žibučiais, tik-ra Kalėdų eglė! Ir kodel taip? Kodel toks išbarstymas sunkiai uždirbtų centų ir vieton būt pasiređžiusi, lietuvi yra persiređžiusi.

Taip-pat dažnai matome taip vadinamuose "piknikuose" moteris ar mergina, šilkinėje šleibėje čiaūžia sau per žolę — net gaila žiūrėti į tą norėjimą, bet nemokėjimą kur ir kaip pasiređyti. "Piknike", kada miesto gyventojai išvažiuoja į laukus, miškus, atsivėdinti, pakvėpuoti tyru oru, moteris privalo pasiređyti į švairius marškonius arba lininius drabužius, dailiai pasiūtus, baltus arba kitokios lengvos spalvos, tada yra daug vėsiu ir geriau galima žaisti, nes nereikia bijoties, kad žaidžiant arba vaikščiujant per žolynus susistęsi. Jei ir susitepi, parvažiuos gali išplauti, išprosiiti ir vėl bus kaip nauji — o kaip daug pigesnė už šilkus ir aksomus ir labiau pritinka ir maloniau dėvėti vasaros karščiuose.

Ant viešų kokių vakarų, balių, žinoma, tada tokie šitai, musulnai, ir žifonai, yra pritingiau, (toms, katros išgali juos turėti) ir tada reikia žiūrėti, kad spalva būtų pritinganti prie veido ir amžiaus, maždaug studijuoti save, kol atrasi sau pritingančią spalvą, ir tada jos taikyties. Jau-noms mergaitėms ir moterims

ant vakarų, gražu yra rėdyties baltai, rausvai, melsvai, gelsvai ir tt.; senesnioms moterims, žinoma pritingančias, bet jau tykesnes, tamsesnes spalvas. Čeverykai vis turi būt švarūs, ne apdulkę, dumblini ir su nukrypusiomis kulnimis (koks bausis kontrastas tarp dumblyno apatuvu ir šilkinės šleibės, — bet dažnai matomas). Taip-pat plaukai, kurie moterį taip dabina, turėtų būt tinkamai prie veido tipo suukuoti ir spindantį švarumu — o ne pilni riebalų ir prisakstyti visokių spilkų, šukų, šukelių, tik kokios raudonodės indijonės.

Nuėjusios ant vakarų, taip-pat privalėtų apsieiti kaip čionytos moters, bet ne kaip laukinės. Neseniai man teko girdėti šv. Jurgio svetainėje, Chicago, Ill. prakalbą, vieno mūsų veikėjo, mokinto daktaro, kuris jausmingai aiškino apie blėdingumą alkoholio, mokino kaip gražiai auginti vaikėlius, rodė už pavyzdį kitas tautas, tečiau vieton klausyties ir mokinties — o sarmata mūsų moterims! jos pirmutinės, vienos nešamos, kitos vesdamos savo vaikus pradėjo eiti iš svetainės, pusiau prakalbos. Kad dar pamažu ir tyliai eity, bet rodos, kad jos medinius klumpius užsimovusios, kad kaukšėja per svetainę, net lubos traška. Gaila, kad mūsų moters netik nenori būt apšviestės, bet, rodos, didžiuojasi iš savo tamsumo. Argi mes lietuvių esame ant tiek egoistės, kad manome, kad mes beveik tobulos, kad nereikia mums jokio pagerinimo? Jeigu taip jausimės, tai jokios pažangos nepadarysime, būsime paniekintos, kaip iki šiol, "boba ir gana".

Tai gi negana yra sekti viečiausias madas, bet reikia žiūrėti, kad nebūtų: "Drabužis naujausios mados, bet protas — maro metus atmena!"

Lietuvė.

Blaivybės Dirva.

KOVA SU SALIŪNU.

Augimas blaivybės Amerikoj pakasinose, o kas, labiausiai skaudu, ir bažnyčių reikalai buvo lyg voratinklų pinti salūnui ir salūninko, kuris įsispraudamas į visokių komitetų ir, neva paremdamas šokia-tokia pašalpa draugiją ir parapiją, ingydavo tarpe mūsų žmonių garbingą vardą labdario. Dar ir dabar yra tokių draugijų, parapijų, kuriose salūninkas vedžioja visą tvarką, permatydama, kad įsigalėjimas salūno traukia paskui save tautos puolimą, prasikaltimus ir nemoralius apsiėmimus palaidumo ne tik senesniosios kartos, bet ir mūsų priaugusių jaunuomenę tvirkina ir iš jos išaugo niekam tikę piliečiai ir tautos apūpinti, gavus naują užsiėmimą.

Jeigu mes atydziai patyrinėsim blaivybės plėtojimosi Amerikoj ir pasiremiami rimtu laikraščiu nurodymais, pasistengsime pažinti blaivybės idėjos augimą, prieisime prie vieno išvedimo, kad šiais paskutiniaisiais laikais salūno galė pradeda pulti, salūninko intekmė viešame gyvenime mustojo savo pirminės slegiančios išvaizdos ir tikrai apsiėmimai amerikiečių tarpe šviešus paškas, — purtinamas nuo sunkaus salūno slo-gūčio. Sykiu su visais pradeda atgimti ir mūsų viengendiai lietuviai, kurie dar neseniai negalėdavo apsieiti be salūno nekalbimas užvesti blaivybės

— krikščynuose, nei vestuvėse, nei pakasinose, o kas, labiausiai skaudu, ir bažnyčių reikalai buvo lyg voratinklų pinti salūnui ir salūninko, kuris įsispraudamas į visokių komitetų ir, neva paremdamas šokia-tokia pašalpa draugiją ir parapiją, ingydavo tarpe mūsų žmonių garbingą vardą labdario. Dar ir dabar yra tokių draugijų, parapijų, kuriose salūninkas vedžioja visą tvarką, permatydama, kad įsigalėjimas salūno traukia paskui save tautos puolimą, prasikaltimus ir nemoralius apsiėmimus palaidumo ne tik senesniosios kartos, bet ir mūsų priaugusių jaunuomenę tvirkina ir iš jos išaugo niekam tikę piliečiai ir tautos apūpinti, gavus naują užsiėmimą.

Jeigu mes atydziai patyrinėsim blaivybės plėtojimosi Amerikoj ir pasiremiami rimtu laikraščiu nurodymais, pasistengsime pažinti blaivybės idėjos augimą, prieisime prie vieno išvedimo, kad šiais paskutiniaisiais laikais salūno galė pradeda pulti, salūninko intekmė viešame gyvenime mustojo savo pirminės slegiančios išvaizdos ir tikrai apsiėmimai amerikiečių tarpe šviešus paškas, — purtinamas nuo sunkaus salūno slo-gūčio. Sykiu su visais pradeda atgimti ir mūsų viengendiai lietuviai, kurie dar neseniai negalėdavo apsieiti be salūno nekalbimas užvesti blaivybės

— krikščynuose, nei vestuvėse, nei pakasinose, o kas, labiausiai skaudu, ir bažnyčių reikalai buvo lyg voratinklų pinti salūnui ir salūninko, kuris įsispraudamas į visokių komitetų ir, neva paremdamas šokia-tokia pašalpa draugiją ir parapiją, ingydavo tarpe mūsų žmonių garbingą vardą labdario. Dar ir dabar yra tokių draugijų, parapijų, kuriose salūninkas vedžioja visą tvarką, permatydama, kad įsigalėjimas salūno traukia paskui save tautos puolimą, prasikaltimus ir nemoralius apsiėmimus palaidumo ne tik senesniosios kartos, bet ir mūsų priaugusių jaunuomenę tvirkina ir iš jos išaugo niekam tikę piliečiai ir tautos apūpinti, gavus naują užsiėmimą.

propagandą, išleisti tinkamus įstatymus, kurie suvaržytų svaiginamais gėrimais pirkliavimą. Tais pačiais metais tik truputį vėliaus, būtent, spalį mėnesyje suėjo Colorado, Arizonos ir Washingtono valstijos, ten išleista įstatymai apie konstitucijinę blaivybę. Arizonoj įstatymai inėjo į galę sausio 1 d. šių metų. Alabamos valstijoje tie įstatymai inėjo į galę 1 d. birželio šių metų. Arkansas valstijoje jau 5 d. vasario pradėjo gyvuoti plačiosios blaivybės idėja.

Iowos valstijos legistūra didžiama balsu nutarė kreipties į žmones su agitacija plačiosios blaivybės, kad priengus tinkamą dirvą sekančių metų legisetu ros nutarimams. Daug panašių nutarimų buvo praleista ir pro kitų valstijų legiseturas.

Tas visas priešsalūninis judėjimas laikė bėgančių kelių metų galės apriepti visą Ameriką, ir noroms-noroms bravorų gamintojams prisieiti atsiveikinti su pelningu bizniu, o salūninkams su mulkinimu žmonių savo tvankiose ir girtose įstaigose, kur neretai suranda pradžia pasileidimas, žmogūdzystė ir vaikų ištvirkimas, kurie dažnai susiduria su salūno juodais vaizdeliais ir persigėrę jų limpančia varsva, tampa iš mažų dienų tikrais salūno "auklėtiniais". Anglij spauda bepalovius nurodo pražutingą salūno intekmę į žmonių gerbių, ir darbininkų darbą, šeimynas suirimą ir vaikų tvirkinimą. Plačiai ten apkalbamas tas visas dalykas ir nurodami būdai kaip su tuo kovoti. Kitaip dedasi su lietuviams gyvenančiais Amerikoj. Tie bijosi ir nepajėgia o gal tyčia nenori aiškiau tą klausimą pajūdinti. Mūsų laikraščiai netik ką nedrįsta pradėti kovos prieš smulkę, bet dar pusė lupų užtaria salūninkus, paskelbdami jų biznį savo laikraščių skiltys. Kiekvieną toje srityje parašytą veikalelį praleidžia "nepastebėje" ir klausimo neparemia. Socialistų, tautininkų spauda daug toliaus atsiliksusi tame atvejuje nuo katalikų, pastarieji nors retkarčiais vieną kitą žodį prataria salūno pasmerkimui.

Antras ir labai apgalėtinamas dalykas, tai nerangumas mūsų pačių. Mes prapratome bijoties salūninko ir iki šiol tebesergame taja liga. Mačiau lietuvių tarpe daug prakinčių veikėjų kaip iš kunigų, taip ir iš svečių, kurie vadovai gyvenime puikiais idealais, kurie veikia tėvynės, tautos, žmonių labui, bet jų visos pastangos susilauko užėjus ant jų tako salūninkui ir jie bailiai traukiasi šalyn. Argi negeriau būtų eiti vieną sykį užbriektu taku, negu pataikauti girtoms ir iš savų pamatų griuvantioms įstaigoms. Žmonės laukia darbo, pavyzdžio o mes vis dar tebesvarstome, tebekalbame, o kaip prisieina veikti, tai pasukame savo vežes kairėn ar dešinėn, tik jau ne tiesiai ir išsipildo priežodis: "kol saulė užtekės, rasa akis išės".

Kova su salūnais Amerikoj dabar pilname išsivystime, ir ne tik Amerikoj. Rusija, Anglija, Prancūzija žovadais vieną kitą lenkia, blaivybės vykinime. Amerika jų pavyzdžiais pakurstyta kovos ir kovos nuosekliai ir bū-tų didelė nuodemė mūsų lietuvių, jeigu mes tos kovos neparemtume. Turime galingą spaudą, veikėjų pas mus nemažai, lietuviškos parapijos, draugijos milžiniškos, galingos, nejaugi salūnas mums visiems galės apsiptikėti. Ne. Mes turime jam pakirsti galutinai jo pažeistus sparnus ir nešdami blaivybės idėją į draugiją parapiją, kleboniją ir paprastą šeimyną išauklėti būsiančiam laikui lietuvių tautai Amerikoj blaivyą ateiti.

Salūninkai organizuoja, deda pastangas sustiprinimui savo intekmės lietuvių viešame gyvenime, brukasi į mus draugijas, grumuoja mūsų šviesesniems veikėjams ir net palenkia savo pusėn daug laikraščių, intelligentų, autėikdami jiems pašalpą ar paramą, bet viskas tas neef-gam. Kovos obalsis jau išskeltas ir vargiai benutis. Taigi, visi kam brangi blaivybės idėja, ir rūpi tikra pažanga ir apšvieta tegul susisiečia į vieną kuopą ir veda atkaklia, ant žut ar būt kovą su salūno ir salūninko intekme. J.

Šis Tas.

"Tai laikai, tai gadydė, dejuoja vargė "Laisvė", ant socializmo reikalavimų užbaigti Europos karę, nieks ir atydos neatkreipė". Ištikrųjų Mesijos karalystė artinasi, kad žmonės taip patvirk.

Prancūzų socialistų organas "L'Humanité" už 30 sidabrinių parsidavė buržuazinei valdžiai ir visus socializmo krepšius pabėrė. Nesinorėtų net intikšti tokiems, bet "Laisvė" taip sako, o jina socializmo žinojime neklaidinga.

Vadinasi dabar galima ir socialistų pasipirkti, tik tai pinigų nereikia gailėti. Patarčiau senovės liekanų mylėtojams nepažįstoti geros progos ir pasipirkti keletą būsiantiems tautos muziejams.

Raudonoji Amerikos lietuvių spauda nori visus intinkinti, kad Montvydas ir Kiaulėnas yra geriausi katalikai ir rašo apie juos "katalikiškus ruožus". Tuli pasakoją kad mūsų "draugiškioji" spauda semia savo ruožams medžiagą iš tų laikų, kada Montvydas ir Kiaulėnas buvo nariais L. S. S. A. ir laisvamanių kuopų. Net "Laisvė" pažymėjo tą svarbų atsitikimą, tik paskiau apie jį užmiršo.

Salinių apskelbimai, kaip matyti pelningas biznis. Socialistų ir tautininkų laikraščiai pilnai jų prikimti. Nuo visokių "skanių alučių, gardžių arielėlių, saldžiųjų" net akyse žaliuoja.

Laikraščiai ir vėl prabylo apie valymą spaudos. Gal ir gerai būtų pravedinus šiek tiek socialistų izmus, o tautininkų klerikalizmus.

Ar ir dabar tvirtins "Keleivai" ir "Laisvės", kad katalikų kunigai patys juodrankiškus laikus rašinėja socializmo apjuodinti? Kingstono klebonijos išproginimas nelabai sutinka su socialistų samprotavimais. Kaip jie dabar dalykų stovį paaiškins?

"Tėvynei" vertėtų atidžiai perskaityti "Naujienų" leikiją, parašytą "Jaunajai Lietuvai", kurioje nurodoma, kad skundikas kūr nors kaltindamas išslyti faktus privestų. Gal "Tėvyne" pasimokins pas savo senąją bičiulę, nebūtų taip lengvai ir katalikiškų organizacijų apšaukus nelegališkoms, ypač kad tų faktų net iš piršto negali išlaužti.

"Lietuvos Žiniose" skelbiama, kad Bostono "Ateities" skiriama Amerikos jaunimo reikalams. Kelintą numerį "Ateities" skaitau, bet apie jaunimą anei žodžio.

Svieta pabaiga nebetoli, "Pasaulis" dinga. Gal nabagai pritrūko medžiagos rašinėti "Naujienoms" komplimentus.

Užtai dabar turime "Socialdemokratą", kuriam "Naujienos" serenadas gieda. Taip tas gyvenimas suburtas, nelyginant Ožio Mikitono ragai.

Kas nori sužinoti kokio laikraščio kuris redaktorius pasikeitė, tegul kreipiasi į "Lietuvos" ir "Vienybės" Lietuvių" informacijų biūrą, ten ir be žinios ir noro pačių redaktorių, jie varinėjami iš vieno laikraščio į kitą.

"Laisvė" gali nusiraminti ir savęs neersinti. "Draugas" se-

nai žino, kad Chicago's Stock Yardose daug švariau negu "Laisvės" redakcijoj.

Džiaugiasi "Keleivis", Ameriką išnaujo atrado, paskelbdamas Terre Haute miesto viršininkų nedorybes ir tu-tuojaus prikiša "Draugui", kad jis kada tai tuos viršininkus girė. Gali būti, bet šiandien "Draugas" lygiai su visais bauris jų darbais ir negina jų, kaip kad "Keleivis" mėgino apginti Montvydus ir Kiaulėnus, pranešdamas stebuklingą telegramą apie mirusiųjų kovas.

"Ateities" Triksų Triksas, perskaitęs Barbulo velykinius linkėjimus, apsigro juodosios melancholijos liga ir, ne tai sapnuodamas, sako, kad jis jau išaugo ir dar augs, o kaip burbulas plyš, išsineris iš trumpų ke-

linaičių. Kad tik eksplozijos neatsitiktų?

Mažiau socialistai gerty alaus, rečiau skaitytų "Sakės" Bimbos mokslus ir netikėtų "Keleivio" pašventintoms "brostvom".

Gal lietuviai salūninkai ir nebestatys savo bravoro Chicagoj, kad nei vienas iš jų apie tą naują instituciją anei žodžio nesako.

Turbūt salūninkų vyresnysis vadas mano pamainyti savo "stona".

Gal Montvydas ir Kiaulėnas geri buvo "Naujienų" ir "Keleivio" bičiuliai, kad jiems net "Draugo" agentūros kvitų šiu dviejų redakcijų spaustuvės apgo ir dar augs, o kaip burbulas plyš, išsineris iš trumpų ke-

linaičių. Kad tik eksplozijos neatsitiktų?

Mažiau socialistai gerty alaus, rečiau skaitytų "Sakės" Bimbos mokslus ir netikėtų "Keleivio" pašventintoms "brostvom".

Gal lietuviai salūninkai ir nebestatys savo bravoro Chicagoj, kad nei vienas iš jų apie tą naują instituciją anei žodžio nesako.

Turbūt salūninkų vyresnysis vadas mano pamainyti savo "stona".

Gal Montvydas ir Kiaulėnas geri buvo "Naujienų" ir "Keleivio" bičiuliai, kad jiems net "Draugo" agentūros kvitų šiu dviejų redakcijų spaustuvės apgo ir dar augs, o kaip burbulas plyš, išsineris iš trumpų ke-

linaičių. Kad tik eksplozijos neatsitiktų?

Mažiau socialistai gerty alaus, rečiau skaitytų "Sakės" Bimbos mokslus ir netikėtų "Keleivio" pašventintoms "brostvom".

Gal lietuviai salūninkai ir nebestatys savo bravoro Chicagoj, kad nei vienas iš jų apie tą naują instituciją anei žodžio nesako.

Turbūt salūninkų vyresnysis vadas mano pamainyti savo "stona".

Gal Montvydas ir Kiaulėnas geri buvo "Naujienų" ir "Keleivio" bičiuliai, kad jiems net "Draugo" agentūros kvitų šiu dviejų redakcijų spaustuvės apgo ir dar augs, o kaip burbulas plyš, išsineris iš trumpų ke-

linaičių. Kad tik eksplozijos neatsitiktų?

Mažiau socialistai gerty alaus, rečiau skaitytų "Sakės" Bimbos mokslus ir netikėtų "Keleivio" pašventintoms "brostvom".

Gal lietuviai salūninkai ir nebestatys savo bravoro Chicagoj, kad nei vienas iš jų apie tą naują instituciją anei žodžio nesako.

Turbūt salūninkų vyresnysis vadas mano pamainyti savo "stona".

Gal Montvydas ir Kiaulėnas geri buvo "Naujienų" ir "Keleivio" bičiuliai, kad jiems net "Draugo" agentūros kvitų šiu dviejų redakcijų spaustuvės apgo ir dar augs, o kaip burbulas plyš, išsineris iš trumpų ke-

linaičių. Kad tik eksplozijos neatsitiktų?

Mažiau socialistai gerty alaus, rečiau skaitytų "Sakės" Bimbos mokslus ir netikėtų "Keleivio" pašventintoms "brostvom".

Gal lietuviai salūninkai ir nebestatys savo bravoro Chicagoj, kad nei vienas iš jų apie tą naują instituciją anei žodžio nesako.

Turbūt salūninkų vyresnysis vadas mano pamainyti savo "stona".

linaičių. Kad tik eksplozijos neatsitiktų?

Džiaugiasi "Keleivis", Ameriką išnaujo atrado, paskelbdamas Terre Haute miesto viršininkų nedorybes ir tu-tuojaus prikiša "Draugui", kad jis kada tai tuos viršininkus girė. Gali būti, bet šiandien "Draugas" lygiai su visais bauris jų darbais ir negina jų, kaip kad "Keleivis" mėgino apginti Montvydus ir Kiaulėnus, pranešdamas stebuklingą telegramą apie mirusiųjų kovas.

"Ateities" Triksų Triksas, perskaitęs Barbulo velykinius linkėjimus, apsigro juodosios melancholijos liga ir, ne tai sapnuodamas, sako, kad jis jau išaugo ir dar augs, o kaip burbulas plyš, išsineris iš trumpų ke-

linaičių. Kad tik eksplozijos neatsitiktų?

Mažiau socialistai gerty alaus, rečiau skaitytų "Sakės" Bimbos mokslus ir netikėtų "Keleivio" pašventintoms "brostvom".

Gal lietuviai salūninkai ir nebestatys savo bravoro Chicagoj, kad nei vienas iš jų apie tą naują instituciją anei žodžio nesako.

Turbūt salūninkų vyresnysis vadas mano pamainyti savo "stona".

Gal Montvydas ir Kiaulėnas geri buvo "Naujienų" ir "Keleivio" bičiuliai, kad jiems net "Draugo" agentūros kvitų šiu dviejų redakcijų spaustuvės apgo ir dar augs, o kaip burbulas plyš, išsineris iš trumpų ke-

linaičių. Kad tik eksplozijos neatsitiktų?

Mažiau socialistai gerty alaus, rečiau skaitytų "Sakės" Bimbos mokslus ir netikėtų "Keleivio" pašventintoms "brostvom".

Gal lietuviai salūninkai ir nebestatys savo bravoro Chicagoj, kad nei vienas iš jų apie tą naują instituciją anei žodžio nesako.

Turbūt salūninkų vyresnysis vadas mano pamainyti savo "stona".

Gal Montvydas ir Kiaulėnas geri buvo "Naujienų" ir "Keleivio" bičiuliai, kad jiems net "Draugo" agentūros kvitų šiu dviejų redakcijų spaustuvės apgo ir dar augs, o kaip burbulas plyš, išsineris iš trumpų ke-

linaičių. Kad tik eksplozijos neatsitiktų?

Mažiau socialistai gerty alaus, rečiau skaitytų "Sakės" Bimbos mokslus ir netikėtų "Keleivio" pašventintoms "brostvom".

Gal lietuviai salūninkai ir nebestatys savo bravoro Chicagoj, kad nei vienas iš jų apie tą naują instituciją anei žodžio nesako.

Turbūt salūninkų vyresnysis vadas mano pamainyti savo "stona".

Gal Montvydas ir Kiaulėnas geri buvo "Naujienų" ir "Keleivio" bičiuliai, kad jiems net "Draugo" agentūros kvitų šiu dviejų redakcijų spaustuvės apgo ir dar augs, o kaip burbulas plyš, išsineris iš trumpų ke-

linaičių. Kad tik eksplozijos neatsitiktų?

Mažiau socialistai gerty alaus, rečiau skaitytų "Sakės" Bimbos mokslus ir netikėtų "Keleivio" pašventintoms "brostvom".

Gal lietuviai salūninkai ir nebestatys savo bravoro Chicagoj, kad nei vienas iš jų apie tą naują instituciją anei žodžio nesako.

Turbūt salūninkų vyresnysis vadas mano pamainyti savo "stona".

Gal Montvydas ir Kiaulėnas geri buvo "Naujienų" ir "Keleivio" bičiuliai, kad jiems net "Draugo" agentūros kvitų šiu dviejų redakcijų spaustuvės apgo ir dar augs, o kaip burbulas plyš, išsineris iš trumpų ke-

linaičių. Kad tik eksplozijos neatsitiktų?

Mažiau socialistai gerty alaus, rečiau skaitytų "Sakės" Bimbos mokslus ir netikėtų "Keleivio" pašventintoms "brostvom".

Gal lietuviai salūninkai ir nebestatys savo bravoro Chicagoj, kad nei vienas iš jų apie tą naują instituciją anei žodžio nesako.

Turbūt salūninkų vyresnysis vadas mano pamainyti savo "stona".

kas nepasidėjo, — mat, merginos pačios mokinsies per savę.

Galop dar liko nutarta parengti šokių vakarus ir tapo išrinktas dar vienas narys į kuopos knygų prižiūrėjimo komisiją.

Kuopos korespondentas.

OLEVELAND, OHIO.

Iškilmingas Vyčių vakaras.

Kovo 28 d. M. Paulauskio svetainėje buvo surengtas Vyčių 25 kuopos vakaras. Programa susidėjo iš prakalbų ir deklamacijų. Atidarius programą pirmininkas M. Rusiackas pirmiausiai prabilo į publiką smulkiai išdėstydamas Vyčių konstituciją. Apibriežė taip pat kokiam tikslui Vyčiai yra organizuojami ant kokių pamatų stovi ir prie ko žengia. Kalba buvo turtinga ir publikai labai patiko. Pabaigęs kalbėti, pašaukė ant scenos žinomą muzikos mętoją ir uolų tojo šakoje darbininką p. V. Greičių. Kalbėtojas smulkiai išdėstė kas tai yra muzika, jog daile ir vertę. Publikai labai patiko ir rankų plojimu liko nulydėtas nuo estrados. Po kalbų p-lė Z. Bagdžiūnė deklamavo eiles "Sielos balsai", kurie gana puikiai išėjo. Trečiu kalbėtoju buvo pašauktas vietinis Vyčių kuopos raštinkas J. Sakalauskas. Jo kalbos tema buvo, kaip prieš keletą metų Didžiosios Lietuvos laikraščiai smarkiai kovojo su Lietuvos jaunomene išsivystę, kaip nesandėgi Lietuvai didžiulę nelaimę. Dabar, anot kalbėtojo, kuomet mūsų tą jaunimą Lietuvoje išslavė karės šmeikla, tie išsivieš, tas Amerikos jaunimas pradėjo organizuoti į vieną didelę organizaciją stoja į eilę savo žuvusių brolių ginti savo tėvynės reikalus. Ragino kuokantingiausiai rasyties į Vyčius, kaip į būsimą tirtą Lietuvos pamatą, kurio joks priešas neįstengs išgriauti. Didžiū rankų plojimu publika išreiškė dėkingumą. Po kalbų p-lė J. Skirpkasius deklamavo eiles "Pavasaris tėvynėj". Jaunutė vyte savo maloniū balsėliu padarė gilų įspūdį ir susirinkusius. Paskum buvo pašauktas vietinis klebonas kun. J. Halaburda. Gerbiamas kalbėtojas pirmutiniuose žodžiuose "Darba, broliai, Dievs padės" išdėstė smulkiai Vyčių organizacijos nudingumą ir ragino, ypač čia gimusi jaunima, rasyties, kur jie galės susipažinti su Lietuva ir jos garsia praeitimi. Rankų plojimu nebuvo galo. Po kalbų p-lė Z. Bagdžiūnė vėl deklamavo "Džiaugsmo sumirkyje", savo jautri širdimi ir puikiu akcentu patraukė ir save publiką. Po deklamacijai dar kalbėjo p. J. Žitkevičius ir A. Stasiulėnas. Kalbėjo trumpai, bet aiškiai nupiešdami kokią svarbą turi Vyčių organizacija.

Publikos buvo neperdaugiau, neižiūrint, kad įžanga vyrams buvo tik 10 c., moterims visai dykai, bet užsilakė ramiai ir buvo patenkinti. Po prakalbų prasidėjo narių priėmimas. Naujų prisirašė 48. Pasibaigus programai tojo pačioje svetainėje, kur buvo svestoma Vyčių kuopos reikalai. Viena pažymėsiu tiktai, būtent, kad nutarta greitai laiku įsteigti Vyčių knygyną. Radosi narių, kurie nemažai prisidėjo paaokoti knygų. 9-tą valandą pirmininkui atkalbėjus malda susirinkimas uždarytas.

Negaliu praleisti nepridurs to, kad Clevelande Vyčių kuopa susidarė dar tik 14 d. šio mėnesio, o jau narių turi 84. Galima sakyti, kad Clevelando Vyčių 25 kuopa pralenkė kitų lietuvių kolonijas. Garbė Clevelando jaunimui, kuris noriai stoja į eilę su visos Amerikos jaunimu prie darbo del savo numylėtos tėvynės Lietuvos.

Lai gyvuoja Vyčiai!

J. Vyti.

BALTIMORE, MD.

Vietinė Lietuvos Vyčių 19 kuopa vaidina "Karės Metu". Be to bus monologas ir taip pat bus išleidiama ant išlaimejimo aukštiniai 5 doleriai. Taigi Baltimore lietuviai ir lietuvaitės nemirškite atsilankyti ant vakaro. "Karės Metu". Vakaras atsisbus 26 d. balandžio 8 val. vakare, lietuviškoj salėj 506-510 W. Barre st.

S. Lietuvninkas.

CHICAGOJE.

40 VALANDŲ ATLAIDAI.
Šv. Kryžiaus parapijoj, 25, 26, 27 d. balandžio, bus 40 val. atlaidai. Bus daug iš kitur atvažiuvių kunigų.

ROSELAND VAIKŲ VAKARAS.

Bal. 18 d. Roselando Aniolų Sargų draugija parengė vakarv. Visą programą išpildė patys jaunuoliai. Programas-gi gana įvairus: choro dainos, vaikų orkestras, pantomima, gimnastika ir k. d. Beto atvaizdina p. Prano "Ukininkų Bendrovės Isteigimas".

Geriausieji išėjo pantomima. Žmonių buvo nemažai, visi patenkinti.

Vakaro surengime daug padėjo Roselando žymiausieji veikėjai kun. F. B. Serafinas ir p. A. Pocius.

Ne — es.

GRAŽUS VAKARAS.

Vyčių kuopa nuo 18 gatvės nedėlios vakare parengė pasilinksminimo vakarą, kuriame dalyvavo nemaža jaunomene.

Bylo yra visos, taip pat ir išmokėti čekiai — tvarkiai laikomi. Bylos ir išmokėti čekiai sutinka su knygomis.

Inplaukų nuo spalio 28, 1914 metų — \$15,585.64. Išplaukų \$2,817.55. Balansas \$12,768.09. Visi pinigai laikomi Politanio State Banko.

Politania State Banko valdyba apsiima mokėti už laikomus pinigus ant checking account — 2%. Darusieji reviziją išreiškia nuomonę, kad bent \$6,000 būtų laikomi ant Savings account su 4% ir kad Tautos Fondo pinigai del didesnio atsargumo būtų laikomi ne viename banke, bet bent trijuose.

Tautos Fondo izdo glob. Kun. F. Kemėsis, Tautos Fondo komis. nar. Andrew Bovalski

PAŠOVĖ LIETUVI.

16 dieną balandžio plėšikai pašovė salūninką Juozą Balčiūną, prie 3400 S. Union gatvės. Į salūną plėšikai atvažiavo automobiliu ir inėję į vidų grasindami revolveriais pareikalavo pinigų. Rodo Balčiūnas stengėsi išsėprukti, bet plėšiko kulpika nuvertė jį ant grindų. Plėšikai paėmė 30 dolerių, prasišalino.

PUIKUS VAKARĖLIS.

Nedėlios vakare, šv. Jurgio par. salėje, Dr-stė Nekalto Pras. P. Šv. turėjo puikų pasilinksminimą paminėjimui šešių metų suaktuvių draugijos gyvavimo. Svečiai buvo visų draugystės narių draugai-pažįstami ir buvo įleidžiami tik tie, kurie buvo gavę užkvietimus iš draugystės narių. Be lietuviškų šokių ir žaislų, buvo surengtas ir trumpas programos. Pirmiausiai p-lė Evaldaitė skambino pianu, potam mažytė mergaitė Klimiutė dainavo ir deklamavo angliškai ir lietuviškai; dainas akompanavo p-lė M. Klimiutė. Taip pat deklamavo p-lė J. Urbiutė ir skambino piano solo p-lė Nausiedaitė. Jos visos, rodos, yra mokinėmis šv. Kazimiero Seserų Vienuolyno. Dar dainavo p-lės Rudauskaitės ir smuikavo p-lė J. Urbiutė.

P. M. Svečias.

"TAUTOS FONDO" REIKALAI.

IZDO GLOBĖJŲ PADARYTOS "TAUTOS FONDO" REVIZIJOS PROTOKOLAS.

9 balandžio 1915 metų Tautos Fondo Izdo globėjas kun. F. Kemėsis ir, vietoje p. J. Jaroševičiaus, negalėjusio del

S. Lietuvninkas.

PRANĖSIMAS NAMŲ SAVININKAMS

The Peoples Stock Yards State Bank

Didžiausia banka išskyrus didmiesčių jau paskirta ir autorizuota Pavieto kolektooriaus priimti mokesnius už takus ir bilas.

Atnešk mums savo takų bilas.

Taupyk laiką ir kelonę.

Nereikia laukti.

Banka yra atvira takų priėmimui nuo Kovo 10 d. ik Balandžio 30 d. nuo 9 val. ryto iki 9 val. vakaro.

TURTAS \$5,500,000.00

Officers

R. J. SCHLESINGER, President
W. M. J. RATHJE, Vice President
H. C. LAYCOCK, Vice President and Cashier
JOHN A. NYLIN, Assistant Cashier
LEON DEWENSKI, Assistant Cashier
E. NYLIN, Secretary and Trust Officer.

Peoples Stock Yards

STATE BANK

47th Street & Ashland Ave. Chicago, Ill

SKELBIMAI.

STOKA MAISTO.

Tragiškiausia stoka maisto yra tada, kada ar tai viduriai neprima jo, arba, priėmę, vėl išvemia. Tokis padėjimas reikalauja greičiausios atydos. Mes norėtume rekomenduoti gerai žinomą vidurių išvalijimui toniką, taip vadinamą Trinerio Amerikonišką Kartaus Vyno Eliksirą, kuris viską pašalina ir kuno, kas nepriklauso ten, kaip praęsinę medžiagą, kuri užnuodią kraują ir pagimdo ligas kune. Jis taigai sutispirns virinimo organus, kad jie galės priimt ir sunaudot maistą. Ligose, kurias apsuunkina užkietėjimas vidurių, nužudimas apetito ir silpnumos, Trinerio Amerikonišką Kartaus Vyno Eliksirą užganėdins. Kaina \$1.00. Aptiekose. Jos. Triner, Manufacturer, 1333-1339 S. Ashland ave., Chicago, Ill.

Sustingęs kaklas, ar sustingusi nugarą turi but įtrinta su Trinerio Limimentu ir skaudėjimas greit pražus. Labai geras reumatizmui ir neuralgijai. Kaina 25c. ir 50c.; per krasą 35 c. ir 60c.

Specijalis Bargasas

Farmų bargasas mūsų lietuvių kolonijoj. 40 akry geros mologos lygios žemės. Nauji mediniai namai, ir gerk daržinė ir šulins su pompa. Tiek pusantros mylios nuo miestelio, baikvėjų ir mokyklos. Apie 10 akry išvalytos, ant gero kelio. Kaina tik \$1700. \$800 įmokėti, likusieji išmokėti per 5 metus.

GRIMMER LAND CO.
1286 MILWAUKEE AVE.
corner Paulina st., 3rd floor.
CHICAGO, ILL.

RACIJŲ PAVEIKSLAI.

Racijų naują paveikslų seriją iš karės lauko. Pirmų kart Chicagoječiai ant judamųjų paveikslų. Ilustruotos karinės dainos. Bus rodoma šiose vietose:

Potnyčios ir Subatos vak. Bal. Apr. 23-24 d. Apveizdos Dievo par. salėje, Union ir 18-tos gatvės, Chicago, Ill.

Nedėlios ir Panedėlio vak. Bal. Apr. 25-26 d. Columbia salė, So. Paulina ir 48-tos gatvės Town of Lake.

Utarininkė ir Seređoj (Apr.) balandžio 27 ir 28 šv. Jurgio svetainėje 33 ir Auburn ave. Chicagoj.

Nedėlio ir Panedėlyj gegužės 2 ir 3 d. Stančiko salėje 105 E. 115 str. Kensington, Chicago.

DAUGELIS PASINAUDOJO PIGIOMIS RUBLIŲ KAINOMIS.

Atidarius "Draugo" Bendrovei PINIGŲ SIUNTIMO SKYRIŲ ir priimant pinigų nusiumimui ir Lietuvų pigiaus, kaip kiti, daugelis pasinaudojo proga — pasiumiant po keletą dešėčių rublių savo gimimėms. Pakol rublių kainą dar nepakilo, patartina yra naudotis ta proga ir visiems, kurie nori atjausti savo tėvus, brolius ir gentis Lietuvoje kenčiančius karės vargus. Prie progos, patėmijame, kad pinigai ir Lietuvų galima nusūsti ir telegramu.

